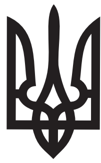
П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2006 РОКУ. № 54 (3804)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Достукатися до молодості, щоб обігріти старість

Весела, гарна, сповнена мрій і сподівань — це минуле. Немічна старість — сьогодення. Хіба ж хто замислювався про таке, поки були сили? А коли їх вже нема, лишаєшся сам на сам із невеселими роздумами... У такій ситуації тільки в селищі Буча, що на Київщині, живуть 150 старих людей. В області на обліку Товариства Червоного Хреста — більш як тридцять тисяч душ, які потребують сторонньої допомоги. Це переважно жінки. Чоловіки (за статистикою) до такого віку не доживають.

(Закінчення на 8-й стор.).

На знімку: Олена Омелянівна Карпенко із вірною собакою Кримою.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Харківщина буде з газом

НАК «Нафтогаз України» завершила будівництво і ввела в експлуатацію газопровід високого тиску в селі Просянка Куп'янського району Харківської області. Про це **повідомили в прес-центрі НАК «Нафтогаз України»**. Будівництво було розпочато торік у рамках соціального інвестиційного проекту УМГ «Харківтрансгаз». Довжина газопроводу становить понад 8 кілометрів. Загальна вартість об'єкта — 2,04 мільйона гривень.

НАТО полетить на «Руслані»

Російсько-українське спільне підприємство Ruslan SALIS Gmb, до складу якого входять група компаній «Волга—Дніпро» та Авіаційний науково-технічний комплекс імені Антонова, виграло тендер НАТО на забезпечення вантажних перевезень в інтересах Північноатлантичного альянсу. Контракт із НАТО може принести СП близько 650 мільйонів євро. Ан-124 «Руслан» стане альтернативним повітряним судном, що забезпечить авіаперевезення НАТО до появи нового європейського військово-транспортного літака Airbus A400M у 2009 році, **передає «Кореспондент.net»**.

«Замаскувалися» від кору

Захворювання на кір, яке поширилося серед студентів та викладачів Івано-Франківського медичного університету, змусило оголосити у вузі карантин. Слідом за навчальним закладом такі ж таблички з'явилися у всіх лікарнях області. Щоб запобігти розповсюдженню хвороби, медики ведуть прийом хворих у захисних масках. Найбільше потерпають від кору хлопці й дівчата віком від 15 до 19 років. Спеціалісти облсанепідстанції заспокоюють: ідеться не про епідемію, а циклічне піднесення захворюваності, яке востаннє спостерігалося у 2001 році, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК**.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові триває виставка-ярмарок «Весна. Сад. Город», де, крім місцевих, беруть участь майже 50 фірм і товариств з усіх куточків України, що займаються вирощуванням та продажем насіння.

На знімку: представниця ТОВ «Сад» з Охтирки Сумської області Ніна Богомол **(справа)** демонструє відвідувачам саджанці.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

КОРОТКО

■ **Головою парламенту Естонії обрано Тоомаса ВАРЕКА.**

■ **Міліція затримала під час рейду в Києві 14 безпритульних дітей.**

■ **Працівники Управління СБУ в Дніпропетровській області припинили діяльність підпільного казино «Оазис».**

■ **У Харкові за торгівлю наркотиками до 5 років позбавлення волі засуджено 38-річного громадянина Ізраїлю.**

■ НОВИНИ

Кореянка награла золото

Вручено нагороди переможцям II Одеського міжнародного конкурсу скрипалів імені Давида Ойстраха. Гран-прі — статуетку з бронзи і мармуру, золоту медаль і 20 тисяч доларів — одержала 22-річна Соу Янг Юн з Кореї. Першу премію і почесне звання лауреата вручено російському скрипалю В'ячеславові Шестоглазову. Кращий з українських конкурсантів — Сергій Сухобрусов — посів шосте місце, **повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

АЕС проти туберкульозу

Легенево-туберкульозне відділення на шістдесят ліжок відкрито у Славуті, що на Хмельниччині. Колишній довгобуд удалося ввести в експлуатацію завдяки коштам, виділеним з обласного бюджету, та допомозі Хмельницької АЕС. Тепер тут проходитимуть курси лікування та реабілітації мешканці північних районів країни. Небезпечна хвороба лише торік забрала життя більш як сотні мешканців краю, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК**.

Покусав собака

Четвертий випадок нападу тварин на людей зафіксовано в Миколаївській області з початку року. У селі Новогорожененому Баштанського району в одному з приватних дворів домашній пес кинувся на дитину й покусав її. Батько прибив тварину дрючком. Як виявилося, за тиждень до цього собака піймав скажену лисицю. Покусаній дитині зробили щеплення. Тепер працівники ветслужби роблять у селі подвірні обходи і прищеплюють свійських тварин, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО**.

Арештували тріо сутенерів

Чергову кримінальну групу, що спеціалізувалася на наданні сексуальних послуг, викрили співробітники Ялтинського відділу боротьби з організованою злочинністю. Цього разу це були троє ялтинців — жінка і два чоловіки, один з яких вже був засуджений. Кримінальне тріо регулярно поставляло «секстовар» гостям готелю «Алушта». Порушено кримінальну справу за фактом примусу до заняття проституцією. Сутенерів чекають грати, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО**.

Голова ЦВК Ярослав ДАВИДОВИЧ: «Центральна виборча комісія обнародує офіційні результати виборів не пізніше ніж на 21-й день після дня голосування. Жодне втручання в сервер ЦВК неможливе, оскільки вся інформація паралельно надходитиме відразу на сайт»

■ Я ВАМ ПИШУ...

Несподівана радість

Дуже дякую газеті «Голос України» за подарунок. Для мене це була несподівана радість, коли побачила на своєму подвір'ї приємного молодого чоловіка з пакунком у руках.

Власний кореспондент «Голосу України» у Полтавській області Скобельський Віталій Вікторович вручив мені виграш удома. Тож ручка, подарована «Голосом України», сама просить написати: всім вам міцного здоров'я, чистого голубого мирного неба, ясного сонечка, рівних доріг у житті, благополуччя в родинах і колективі! Не з легких журналістська праця, тож хай вас оберігає Господь і ангели-хранителі, а ми своєю любов'ю і теплом будемо зігрівати й підтримувати вас.

Хочу згадати добрим словом і спонсорів «Голосу України». Хай їхня нива рясно родить добро, руки будуть щедрими, а серця гарячими.

Олександра ЗАБІЯКА.

Лелюхівка Новосанжарського району Полтавської області.

ПОЛІТИКА
П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 54 (3804)

Верховна Рада України в останній день роботи парламенту четвертого скликання — 4 квітня — може розглянути низку законопроектів, які потребують невідкладного розгляду. Це передусім документи, щодо яких Президент застосував право вето, а також декілька інших законопроектів. (УНІАН)

Народний депутат України Олександр КАРПОВ: «Порозуміння та примирення — це не лозунг і не абстракція рафінованих політиків-інтелігентів, а вимога часу, що базується на здоровому глузді та на історичному досвіді» («Фраза»)

■ РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Що ближче до виборів, то більше соціалізму

Та шлях до омріяного суспільства загальної рівності і братерства чомусь устелений не тільки трояндами, а й лицемірством, а то й цинічним зрадництвом.

За тиждень до виборів політичне напруження в другому за величиною мегаполісі країни досягло точки кипіння. Минулого четверга весь день у Харкові провела Юлія Тимошенко. У п'ятницю зустрічали Президента Віктора Ющенка. Щоб порадувати главу держави, загородили пікети, що таврують його владу, помаранчевими наметами. Просто і геніально.

Ще раніше кілька разів до першої столиці навідувався Віктор Янукович, Леонід Кравчук з товаришами, Наталя Вітренко, Олександр Мороз... Загалом, усі й усе змішалося в передвиборних перегонах. В соціалісти подалися найбільші капіталісти. У демократи записуються навіть останні ретрогради.

Напередодні, тільки на позачерговій сесії, депутати облради змогли розв'язати проблему з фінансуванням виборчої кампанії в області. Попередній сесії не вдалося здолати архіважливе питання. Її попросту зірвали політичними розборками.

Навіть за кілька днів до виборів нема ясності в роботі виборчих комісій. Майже повсюди не вистачає людей для їх нормального функціонування. Влада звинувачує партії в безвідповідальності, але запевняє, що вибори відбудуться, незважаючи ні на що. Однак заодно й погрожує передати до прокуратури матеріали на тих учасників виборчого процесу, хто, на її думку, його зриває. Від чого членів комісій, зрозуміло, ніскільки не більшає: кому хочеться опинитися крайнім у цьому сум'ятті, а то й потрапити, у разі чого, на нари?

У свою чергу опоненти влади не стомлюються заявляти про те, що з виборчих списків зникають тисячі, якщо не десятки тисяч виборців: мешканці багатоквартирних будинків, населення цілих вулиць. Особливий предмет критики — «модифіковані» на український кшталт прізвища багатьох виборців. Днями один з них учинив дебош на виборчій дільниці, коли довідався, що він уже більше не Зонтик І. П., а Парасолька І. П.

Навпроти будинку облдержадміністрації вже який день як оголосили голодовку нібито обікрадені акціонери торговельного підприємства «Дитячий світ». У злодійстві вони звинувачують не кого-небудь, а главу облдержадміністрації Арсена Авакова. До рук, які «ніколи не крали», за їхніми словами, і прилипли акції величезного торговельного закладу в центрі міста, їхні акції. Видовище засмачене виттям сирен, барабанним дробом по бочках з-під пального і лопотінням прапорів з написами «Голодовка».

А в провінції всі політичні проблеми вирішуються набагато простіше: тільки-но щось не так — одразу в пику. Депутата обласної ради й кандидата в депутати Харківської обласної ради від Партії регіонів головного інженера величезного ДП «Хімпром» Володимира Котовчихіна тривільно побили біля під'їзду свого будинку в місті Первомайському. Це сталося 13 березня о 19.10. За два дні до цього в Краснокутському районі жорстоко побито й госпіталізовано зі струсом головного мозку голову сільської територіальної виборчої комісії, теж члена Партії регіонів Василя Ніколаєва.

На тлі цих страшилок — оптимістичні обіцянки місцевого Народного союзу «Наша Україна». Народові представлено чергову програму економічного й соціального розвитку регіону. Розумна програма. Не тому, що обіцяє відродити промисловість й оживити село за рахунок іноземних та місцевих інвестицій і довгострокових кредитів (хіба мало було подібних папірців із багатообіцяючими запевняннями?). А тому, що розрахована на 10 років. Хто про неї згадає в 2016-му, з кого спитати, якщо обіцянки не збудуться?

Нечисленні й без того на сході країни лави прихильників помаранчевої команди після комедіантських розколів і викриттів ще більше поріділи. Ну і вже зовсім розгубилися симпатики соціалістів. У переддень виборів на Харківщині соціалістичну ідею не експлуатують, а вважай гвалтують аж чотири (!) політичні сили. Ну, скажіть, як середньостатистичному українському виборцеві зрозуміти, хто на сьогодні більший соціаліст: Олександр Мороз на чолі капіталістів-соціалістів із середовища банкірів і директорів заводів чи, може, мало кому відомі в Україні, але добре знайомі старим соціалістам Харківщини Олександр Крупчицький і Олександр Баличов, які більше десяти років входили до керівних органів Соцпартії і яких вигнали з неї напередодні виборів з дуже надуманим обґрунтуванням? А може, Володимир Гошовський, що бореться «За Союз» під прапорами Соціалістичної України? Чи все-таки прогресивна соціалістка Наталя Вітренко? Принижені й зневажені соціалісти зі стажем і шрамами сьогодні залишилися хіба що при партійних квитках та печатках, визнаних де-юре і де-факто вже недійсними, та й ті змушені ховати подалі, бо звинувачуються в викраденні цих юридичних атрибутів у... самих себе.

Усе тече, все змінюється. От тільки в українській політиці все як і раніше. Приховування правди не вважається брехнею. А може, брешуть тому, що визнають перевагу того, кому брешуть?

Микола КОСИЙ.

Харків.

Арбітром буде громада

Після виборів, 4 квітня, Верховна Рада України може розглянути низку законопроектів, які потребують невідкладного прийняття. Про це повідомив під час зустрічі з громадськістю чотирьох районів Житомирщини глава парламенту Володимир Литвин. Відповідні служби за його дорученням уже готують документи, а напрацьований пакет буде запропоновано для узгодження лідерам фракцій і груп.

Нагадаємо, що в останні дні своєї роботи народні депутати ухвалили важливі закони стосовно проблем села, медицини, комунального господарства. Однак Президент застосував право вето до цих документів. «Я думаю, що це буде небагато законів, все залежатиме від настрою народних депутатів, а настрій залежатиме від голосування 26 березня», — зазначив Володимир Литвин. Він укотре наголосив, що не бачить реальних ризиків для зриву перегонів. «Десь о 10-й годині ранку буде відома більш-менш загальна картина, як проходить голосування по Україні», — сказав він і додав: усе залежить від того, чи зможуть відкритися всі виборчі дільниці.

Говорячи про підготовку до виборів 26 березня та про те, як він оцінює дії конкурентів у парламентській боротьбі, Володимир Литвин наголосив, що хотів би не давати оцінок та «не нагнітати пристрасті». «Йде боротьба за владу. Банальна, відкрита боротьба за крісла», — зазначив він.

Голова Верховної Ради висловив задоволення з приводу того, що на виборах 26 березня українці отримали змогу зробити вільний вибір і задекларувати свою позицію: «Як людина, яка знає те, що було під час президентських виборів, хотів би побажати, щоб у нас не було підстав для повторення подібної ситуації, зазначив Володимир Литвин, — Неважливо, який буде результат, важливо, як ним хочуть скористатися деякі політики, що намагаються виставити народ арбітром у своєму протистоянні».

Він висловився проти референдуму стосовно двомовності: «У нестабільній країні, у нестабільному суспільстві референдуми не проводяться». А російська мова, на його переконання, має залишитися в Україні мовою міжнаціонального спілкування. «Якщо буде введено двомовність в Україні, буде одна державна мова — російська. А це неможливо в державі, котра називається Україною».

Глава парламенту поділився, що головне завдання на майбутнє — забезпечити стабільність у державі. Найперше, за його словами, після виборів у зв'язку з тим, що Україну визнано державою з ринковою економікою, треба підвищити вартість робочої сили у загальній вартості продукції.

■ ВИБОРИ-2006

А у фіналі можна й поцілуватися

Делегація Європейського парламенту 24—27 березня відвідає Україну для спостереження за виборами до Верховної Ради. Її очолюватиме керівник Бюро національної безпеки Польщі Марек Сівець. 27 березня європарламентарії мають намір провести підсумкову прес-конференцію. Загалом за парламентськими виборами в Україні спостерігатимуть 3518 іноземних спостерігачів.

* * *

Центральна виборча комісія дозволила дільничним виборчкомам, що перебувають на 151 судні, котрі йдуть у плавання під Державним прапором України, самостійно виготовити бюлетені на вибори Верховної Ради за формою й текстом, установленими ЦВК.

* * *

Партія Зелених України має намір завершити виборчу кампанію побиттям світового рекорду наймасовішого поцілунку. Зелені закликають усіх жителів України 24 березня, рівно опівдні, залишити свої справи і... поцілуватися. Поцілунок має тривати не менш як 34 секунди.

* * *

Фото Ірини КОЗАК.

Тисячі хмельничан вийшли на майдан, вимагаючи чесних і справедливих виборів.

Колегія суддів судової палати з цивільних справ апеляційного суду Хмельницької області зобов'язала міську територіальну виборчу комісію скасувати рішення про реєстрацію кандидата на посаду міського голови — чинного градоначальника Миколи Приступи. Суд установив факт надання виборцям коштів під час виборчого процесу Хмельницькою міськ-радою, міським головою і визнав це агітаційним заходом на користь кандидата. Суд також вважає, що Микола Приступа використовував для передвиборної агітації підлеглих йому осіб та ресурси міськради. Постанова суду є остаточною і оскарженню не підлягає, однак Микола Приступа та його команда з таким рішенням не погоджуються і звернулися з касаційною скаргою до Вищого адміністративного суду.

* * *

Колегія Дніпропетровського обласного апеляційного суду задовольнила скаргу обласної організації Партії регіонів і скасувала рішення Кіровського райсуду Дніпропетровська про зняття з виборчих перегонів до облради представників цієї партії. Минулого тижня за поданням обласного осередку НРУ райсуд визнав порушення законодавства про проведення передвиборної агітації під час урочистого вечора на честь Жіночого свята, на якому представники Партії регіонів буцімто разом із подарунками роздавали агітаційні матеріали. Апеляційний суд визнав, що той святковий вечір організувала обласна рада ветеранів, яка й підготувала жінкам подарунки, а партійний осередок до фінансування заходу жодного стосунку не мав. Тепер рішенням суду представникам ПР поновлено право брати участь у виборах до облради.

* * *

Народний депутат України від Херсонщини Олександр Ткаленко зняв свою кандидатуру з виборчих змагань за крісло міського голови Херсона. Підставою для цього, за його словами, стали некомпетентність та професійна нездатність керівництва міської територіальної комісії організувати вибори відповідно до вимог закону.

* * *

Активісти Блоку Юлії Тимошенко з Житомирського району пікетували... обласний штаб свого ж блоку із гаслами «Припиніть репресії проти однопартійців». На прес-конференції організатори акції стверджували, що обласне керівництво блоку подало до ТВК не той список кандидатів у депутати Житомирської райради, що було затверджено на районній міжпартійній конференції, а зовсім інший. Десятьох членів ВО «Батьківщина», котрі намагалися відстояти свою позицію, виключили з партії, а на міжпартійній конференції викреслили з попереднього списку 28 кандидатів із 50.

За повідомленнями власних кореспондентів та пресслужб політичних сил.

Байдужих не було

У Київському регіональному центрі Академії правових наук України відбулися академічні читання, які відкрив віце-президент АПрН України Олександр КОПИЛЕНКО (на знімку). Темою обговорення стала доповідь доктора юридичних наук, члена-кореспондента АПрН України Володимира Селіванова «До проблеми методологічного забезпечення теоретичного аналізу державотворення і правотворення в Україні». Серед присутніх були і відомі вчені, науковці, судді, народні депутати, і молоді науковці.

Володимир Миколайович у своєму виступі звернув увагу, зокрема, на проблему якісного перетворення вітчизняної правової системи, яку, на його думку, зводили і продовжують зводити до реформування, модернізації лише окремих сторін цієї системи. А конституційний принцип «верховенства права» продовжують неоднозначно розуміти і тлумачити. Крім цього він зазначив: українському суспільству поки що бракує системного методологічного і теоретичного погляду на проблему правового прогресу України в належному історичному контексті.

Доповідь виявилася дуже цікавою, її жваво обговорювали: з чимось погоджувалися, з чимось — ні, окремі тези В. Селіванова особливо привертали увагу, з деякими просто ознайомились. Але байдужим ніхто не залишився. Тому незабаром слід сподіватися проведення цікавих і корисних академічних читань.

Юлія ЄЛТУНОВА.

Постанова Верховної Ради України

Про інформацію Кабінету Міністрів України про епідемію туберкульозу в Україні та заходи щодо її подолання

Заслухавши інформацію Кабінету Міністрів України «Про епідемію туберкульозу в Україні та заходи щодо її подолання», Верховна Рада України відзначає, що захворюваність на туберкульоз і смертність від цієї соціально небезпечної хвороби в Україні продовжують зростати і значно перевищують показники розвинутих країн. За останні 10 років захворюваність на цю хворобу зросла майже вдвічі і становить понад 80 випадків на 100 тисяч населення. На обліку в протитуберкульозних закладах перебуває понад 540 тисяч осіб, щороку виявляється майже 40 тисяч нових випадків хвороби, а кількість хворих, які помирають від туберкульозу, становить близько 11 тисяч осіб. У деяких областях (Херсонській, Миколаївській, Луганській, Донецькій, Кіровоградській, Харківській, Одеській) захворюваність на цю хворобу і смертність від неї перевищують середні показники по Україні в 1,5-2 рази.

Особливу тривогу викликає збільшення кількості хворих, у яких туберкульоз діагностується на пізніх стадіях, у важких і запущених формах, а серед збудників хвороби виявляється багато резистентних до декількох протитуберкульозних засобів. Це свідчить про низький рівень ранньої діагностики та лікування хворих на початкових стадіях туберкульозу, коли хвороба найкраще піддається специфічному лікуванню. Величезну загрозу для здоров'я нації та демографічної ситуації в Україні несе нова тенденція, що проявляється суттєвим зростанням питомої ваги осіб молодого працездатного віку та дітей серед інфікованих туберкульозом. Діти до 14 років становлять майже третину серед уперше виявлених хворих на туберкульоз, в той час як особи віком понад 25 років — лише 5 відсотків.

Гострою залишається проблема туберкульозу в пенітенціарній системі, де показник захворюваності майже в 50 разів перевищує середній по Україні. Місця позбавлення волі перетворилися у вкрай небезпечний осередок туберкульозу і стали основною рушійною силою епідемічного процесу. За експертними оцінками в установах Державного департаменту України з питань виконання покарань кількість інфікованих досягає 10 відсотків загальної кількості утримуваних, а темпи щорічного зростання числа інфікованих і хворих на туберкульоз становлять 25 відсотків.

На фоні реальної загрози для національної безпеки держави, що створюється дедалі зростаючими масштабами епідемії туберкульозу, викликає подив бездіяльність центральних і місцевих органів виконавчої влади, їх пасивність у реалізації загальновідомих і спеціальних заходів, спрямованих на боротьбу з цією небезпечною хворобою. Незважаючи на стрімке зростання захворюваності на туберкульоз протягом 1990 — 2004 років, в Україні майже на третину скорочено мережу протитуберкульозних диспансерів, лікарень, санаторіїв і кількість ліжок у них (ліквідовано 61 протитуберкульозний диспансер на 10 тисяч ліжок, 86 протитуберкульозних санаторіїв на 17 тисяч ліжок).

Низька заробітна плата, регулярне скорочення посад, відсутність належних механізмів стимулювання праці та соціального захисту медичних працівників протитуберкульозних закладів призвели до суттєвого дефіциту кадрів у фтизіатричній службі, що нині наближається до 40 відсотків, причому серед працюючих у цій сфері більше половини — особи пенсійного віку. Професійна захворюваність працівників фтизіатричної служби на туберкульоз за вказаний період зросла у 20 разів.

Перевірками, здійсненими Рахунковою палатою протягом останніх п'яти років, було виявлено низку порушень при використанні коштів Державного бюджету України, що виділялися на реалізацію Державної програми боротьби з туберкульозом. Порушення виявлено також при розподілі та використанні значних коштів, що надходять в Україну у вигляді іноземних кредитів, грантів, благодійних внесків і гуманітарної допомоги.

З метою посилення боротьби з туберкульозом в Україні Верховна Рада України **постановляє:**

1. Роботу Кабінету Міністрів України у сфері боротьби із захворюванням населення на туберкульоз визнати незадовільною.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1) внести до 1 липня 2006 року на розгляд Верховної Ради України проект закону про загальнодержавну цільову програму боротьби з туберкульозом на 2007—2015 роки, передбачивши в ній, зокрема:

поетапне оснащення протитуберкульозних закладів сучасним рентгенівським, ендоскопічним, іншим обладнанням та устаткуванням для діагностики туберкульозу і лікування хворих, для визначення чутливості збудників туберкульозу до лікарських засобів експрес-методами тощо;

налагодження взаємодії Міністерства охорони здоров'я України і Міністерства аграрної політики України, відповідних галузевих наукових установ, установ Академії медичних наук України та Української академії аграрних наук, закладів і установ охорони здоров'я та ветеринарної медицини з метою комплексного вирішення наукових і практичних завдань у сфері боротьби з туберкульозом людей і тварин;

2) вжити протягом 2006 року заходів щодо підвищення ефективності витрачання коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів, коштів іноземних кредитів і грантів, благодійних внесків і гуманітарної допомоги, виділених на реалізацію програм та заходів у сфері боротьби з туберкульозом; проводити щорічно планові перевірки витрачання зазначених коштів за призначенням, а також поліпшити координацію діяльності громадських організацій та благодійних фондів у частині раціонального спрямування благодійних внесків і гуманітарної допомоги;

3) здійснити протягом 2006 року системний аналіз на відповідність нормам міжнародного права положень законів України, що регламентують порядок (процедури) проведення обов'язкових та примусових медичних процедур і заходів (медичних оглядів, обов'язкових профілактичних медичних оглядів, позачергових обов'язкових профілактичних медичних оглядів, обов'язкових профілактичних щеплень, обов'язкових профілактичних щеплень за епідемічними показаннями, обов'язкової (примусової) госпіталізації, обов'язкового лікування, обов'язкового медичного нагляду тощо), встановлених Основами законодавства України про охорону здоров'я та законами України «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз», «Про захист населення від інфекційних хвороб», «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та соціальний захист населення», «Про психіатричну допомогу», «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині», «Про заборону репродуктивного клонування людини», «Про лікарські засоби», «Про донорство крові та її компонентів», «Про охорону дитинства», та внести в разі необхідності на розгляд Верховної Ради України відповідні законодавчі пропозиції. Забезпечити до 1 січня 2007 року перегляд, приведення у відповідність із нормами міжнародного права, а також прийняття необхідних нормативно-правових актів, що випливають із зазначених законів. При цьому звернути особливу увагу на врегулювання питань дотримання прав осіб, які становлять найбільшу епідемічну небезпеку щодо поширення туберкульозу та інших інфекційних хвороб і відмовляються або ухиляються від проведення встановлених законами обов'язкових медичних процедур чи заходів, зокрема осіб, що хворіють на заразні форми туберкульозу та які:

тримаються в установах кримінально-виконавчої системи;

звільнені з установ кримінально-виконавчої системи;

перебувають у слідчих ізоляторах;

перебувають в ізоляторах тимчасового тримання;

не мають постійного місця проживання;

зловживають алкоголем, є наркоманами;

страждають на психічні розлади чи хвороби;

є матерями малолітніх (до трьох років) дітей;

є біженцями, мігрантами, в тому числі — нелегальними;

4) установити до 1 травня 2006 року в рамках чинного законодавства порядок і визначити заклади для лікування хворих на активні та на заразні форми туберкульозу з числа осіб, стосовно яких запобіжним заходом обрано взяття під варту, а також заарештованих і засуджених. Визначити загальний порядок надання в разі необхідності особам, які утримуються у слідчих ізоляторах та виправно-трудових установах Державного департаменту України з питань виконання покарань, а також в ізоляторах тимчасового тримання Міністерства внутрішніх справ України, необхідних спеціалізованих видів амбулаторної та стаціонарної медичної допомоги;

5) затвердити у місячний термін склад Міжвідомчої комісії по боротьбі з туберкульозом при Кабінеті Міністрів України та активізувати її діяльність; вжити заходів щодо поліпшення координації та консолідації діяльності на території України вітчизняних, зарубіжних і міжнародних неурядових організацій у сфері боротьби з туберкульозом, а також стосовно їх участі в роботі зазначеної комісії.

3. Рекомендувати Міністерству охорони здоров'я України:

1) за участі Академії медичних наук України протягом першого півріччя 2006 року в установленому порядку створити на базі Інституту фтизіатрії і пульмонології імені Ф. Г. Яновського Всеукраїнський центр контролю за туберкульозом і вирішити питання щодо його фінансування та забезпечення кадрами;

2) запровадити у першому півріччі 2006 року в закладах охорони здоров'я, незалежно від їх відомчого підпорядкування та форм власності:

схвалені Всесвітньою організацією охорони здоров'я заходи контролю (профілактика, виявлення, діагностика, лікування, медичний нагляд за хворими, лікування латентних форм хвороби) та нагляду (моніторинг і оцінка ефективності кожного з видів контролю, аналіз динаміки епідемічної ситуації) за туберкульозом, звернувши особливу увагу на запровадження в практику роботи закладів охорони здоров'я лікування всіх уперше виявлених хворих на активні форми туберкульозу методу безпосередньо контрольованого короткотермінової терапії (Direcrly observed treatment, short-course), відомого в Україні як адаптована ДОТС-стратегія;

обов'язкові обстеження на туберкульоз мікробіологічним методом кожного хворого, в якого виявлено будь-який із ранніх симптомів туберкульозу, незалежно від приводу, з якого такий хворий звернувся до лікувально-профілактичного закладу, та профілю цього закладу;

лікування хворих на туберкульоз виключно за науково обґрунтованими методиками щодо видів рекомендованих для цього протитуберкульозних препаратів, їх комбінацій, термінів застосування тощо;

амбулаторний метод лікування хворих на незаразні форми туберкульозу та безпосередній контроль медичних працівників за кожним прийомом такими хворими протитуберкульозних препаратів;

3) ввести з 1 січня 2007 року в штат протитуберкульозних диспансерів посади патронажних медичних сестер для проведення контрольованого лікування хворих.

4. Рекомендувати Державному департаменту України з питань виконання покарань, Херсонській, Миколаївській, Луганській, Кіровоградській, Донецькій, Харківській, Одеській обласним державним адміністраціям, відповідним органам місцевого самоврядування здійснити до 1 травня 2006 року детальний аналіз епідемічної ситуації щодо поширення туберкульозу на територіях, де розташовані установи, підпорядковані зазначеному департаменту, та розробити конкретні заходи стосовно її поліпшення.

5. Рекомендувати Міністерству аграрної політики України посилити ветеринарний контроль за станом здоров'я усіх сільськогосподарських тварин, особливо тих, що перебувають в особистій власності громадян, за пунктами приймання молока від населення, за молоко- та м'ясопереробними підприємствами (цехами) тощо з метою попередження поширення туберкульозу та інших зооантропонозних інфекцій.

6. Рекомендувати Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування:

забезпечити проведення щороку у третій декаді березня в рамках відзначення Всеукраїнського дня боротьби із захворюванням на туберкульоз низки заходів (нарад, громадських слухань, «круглих столів», інших масових заходів) за участю керівників місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, фахівців медичного та ветеринарного профілів, представників громадських організацій, засобів масової інформації тощо, на яких інформувати населення відповідних адміністративно-територіальних одиниць і територіальних громад про епідемічну ситуацію щодо туберкульозу на місцях, про здійснені заходи стосовно її поліпшення та конкретні завдання, які намічено вирішити найближчим часом у цій сфері, тощо;

вирішити протягом 2006 року питання щодо створення стаціонарів (відділень) з особливими умовами для лікування окремих категорій осіб, хворих на туберкульоз, які підлягають обов'язковій госпіталізації (соціально дезадаптовані особи, особи, які не мають постійного місця проживання, хворі на полірезистентні форми туберкульозу, особи, в яких діагностовано комбінацію туберкульозу та ВІЛ-інфекції тощо).

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
14 березня 2006 року.
№ 3524-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про повне погашення заборгованості по збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення

Відповідно до частини четвертої статті 4 Закону України «Про формування, порядок надходження і використання коштів Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 13, ст. 100) Верховна Рада України **постановляє:**

Заборгованість по збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, що склалася на 1 січня 1999 року, визнати повністю погашеною.

Голова Верховної Ради УкраїниВ. ЛИТВИН.

м. Київ,
16 березня 2006 року.
№ 3582-IV.

■ ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 125-річчя Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького

У зв'язку з 125-річчям із дня заснування Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького та з метою його збереження і розвитку Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити 125-річний ювілей Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького.

2. Кабінету Міністрів України:

розробити план заходів щодо проведення урочистого відзначення 125-річчя Кіровоградського обласного українського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького;

вишукати кошти для завершення капітального ремонту та реставраційних робіт сцени, фойє, виробничих театральних майстерень театру, закупівлі необхідного театрального обладнання тощо.

3. Вжити заходів щодо увічнення пам'яті видатних театральних діячів — корифеїв українського театру, які заснували та прославили Кіровоградський обласний український музично-драматичний театр ім. М. Л. Кропивницького.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
16 березня 2006 року.
№ 3549-IV.

Постанова Верховної Ради України

Про збільшення бюджетних асигнувань Інституту нейрохірургії імені академіка А. П. Ромоданова Академії медичних наук України за рахунок Стабілізаційного фонду Державного бюджету України

Верховна Рада України **постановляє:**

Рекомендувати Кабінету Міністрів України при підготовці проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» збільшити бюджетні асигнування Інституту нейрохірургії імені академіка А. П. Ромоданова Академії медичних наук України на 30360 тис. гривень за рахунок Стабілізаційного фонду Державного бюджету України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
16 березня 2006 року.
№ 3572-IV.

Степан ГАВРИШ: «Національна ідея це завжди дискусія...»

■ **ТОЧКА ЗОРУ**

Останнім часом позови політиків до ЗМІ якось вийшли з центру уваги. Нині модно політикам зводити рахунки один з одним.

Народний депутат України Степан Гавриш за модою не женеться. Його судовий позов проти газети «Шлях перемоги» тривалістю майже рік компетентні фахівці вже зараз занесли до хрестоматії прикладів цивілізованої поведінки політика у стосунках з медіа. Позов Степан Гавриш виграв, але з газети не намагався стягнути ані шеляга.

Кореспондент (далі Кор.): **Степане Богдановичу! Чи не здається вам, що зазвичай затятий політик наймає зубатого адвоката, як хорта, і дає йому вказівку розірвати газету за пару необережних фраз...**

Степан Гавриш (далі С. Г.). Затятість не в моєму характері. Я дію цілеспрямовано й досяг своєї мети. Але створювати матеріальну загрозу існуванню медіа чи залишати без шматка хліба репортера...

Кор. **Навіщо ж було судитися?**

С. Г. Справді, для мене це було складне рішення, прийняте у непростий час. Я чудово розумів, наскільки невигідно виглядає політик, коли він намагається притягнути до відповідальності журналіста. Треба ж розуміти, що поки політик намагатиметься спростувати одне слово, репортер матиме можливість сказати ще десять, і так — без кінця. Але я вирішив пройти цей шлях. Доводилося вгамовувати емоції, часом лють...

Кор. **?..**

С. Г. А як ви вважаєте, які почуття може відчувати людина, коли читає про себе безсоромну брехню якогось негідника? Або коли дізнається, що в цього негідника навіть ім'я немає, а є тільки псевдо, і що газета цю особу навіть в очі не бачила, оскільки отримала цю статтю електронною поштою, принаймні таке дивне пояснення дали представники газети в судовому засіданні.

Кор. **Отже, у вас навіть не було приводу висловитися з приводу ненависної декому «морди журналіста»...**

С. Г. Знаєте, є такий старий вислів: Юпітере, ти сердишся, отже, ти неправий. Щоправда, доводити свою правоту інколи досить нелегко.

Кор. **Вам це вдалося...**

С. Г. У справі щодо публікації в газеті «Шлях перемоги» — так. Суд не тільки задовольнив мій позов про спростування недостовірної інформації, а й додатково зобов'язав газету разом зі спростуванням розмістити мою відповідь. Крім того, чи не вперше в нашій судовій практиці суд зробив пряме посилання на європейське право — Резолюцію (74) 26 Комітету Ради міністрів Ради Європи «Право на відповідь — стан особи відносно преси».

Кор. **Чи не занадто дорога ціна — судитися цілий рік заради того, щоб дати безплатний урок етики безталанному автору?**

С. Г. Для мене це було принципово. «Шлях перемоги» — це партійне видання. Газета заснована в Мюнхені 1954 року Організацією українських націоналістів, з 1993 року видається у Львові, з 1996 року — в Києві, а також у Нью-Йорку під двома логотипами, «Національна трибуна» і «Шлях перемоги», і перекладається 25 мовами. Газета вирішила, що я не маю права висловлювати свої думки з приводу національної ідеї. Це була така собі чорна позначка на моєму прізвищі, і якби я змовчав, на ньому взагалі можна було б поставити хрест. Мене намагалися знищити як політика...

Кор. **Хто?**

С. Г. Це, вочевидь, були ті, для кого національна ідея — лише спроба підвести ідейне підгрунтя під свою мрію узурпувати владу й назавжди привласнити собі право говорити та діяти від імені народу. Це дуже небезпечна мрія, і я готовий боротися з такими людьми до кінця.

Кор. **Це ваша національна ідея?**

С. Г. Я розумію вашу іронію, але насправді національна ідея кожного народу полягає в тому, щоб нація сама вирішувала свою долю і не заганялася в зовні привабливе ярмо тільки тому, що якийсь там лідер плекає якусь там мрію. Національна ідея — це завжди дискусія, в процесі якої нація спроможна знаходити відповіді на запитання та виклики, які постають перед нею. Про це важливо пам'ятати саме зараз нам в нашій державі. Адже Україна роз'єднана й розірвана держава....

Кор. **А ви не боїтеся звинувачення в сепаратизмі?**

С. Г. Наш земляк Михайло Булгаков стверджує, що правду говорити легко і приємно, я переконався, що говорити правду — це частіше й небезпечно, але парадокс полягає в тому, що небезпечніше намагатися цю правду не помічати. Справжні сепаратисти зараз займають крісла у високих кабінетах. Коли я стверджую, що Україна розірвана, то я маю на увазі ту прірву, яка утворилася між народом і тими, хто безпідставно привласнив собі роль еліти і примушує людей іти туди, куди вони йти не бажають. Висловився б навіть колоритніше: люди йти «НЕ ХОТЯТЬ», але їх кудись штовхають. Штовхають брутально, без поваги, без права...

Кор. **Ви проти поступу України до Європи?**

С. Г. Я за Європу. Але давайте називати речі своїми іменами. Поперше, де цей поступ? І по-друге, НАТО — не Європа. Ті, хто ззовні підштовхує нас до НАТО, знають, що роблять, у них свої стратегічні плани, але їхні плани враховують не наші національні інтереси. Та мене обурюють дії тих, хто, прикриваючись гарними словами, насправді взяв на себе роль маріонеток у чужому і позбавленому смаку театрі.

Давайте усвідомимо, що вступ до НАТО — це, перш за все, величезний витратний тягар, який ляже на плечі працюючого українця на багато й багато років. Розумієте, це відірвання крихти від наших дітей. Заради чого? Друге, але не менш важливе — це відносини з нашим північно-східним сусідом і зараз найважливішим економічним партнером, від котрого ми, подивімося правді в очі, суттєво залежні. Заради чого? Заради втіхи недалеко-глядних політиків, щоб вони при зустрічах одне з одним називали себе «європейцями», їздили до Давосів та відправляли своїх діточок у дорогі закордонні заклади. Це — не політика, це — лицемірство.

Ми повинні спочатку створити та реалізувати програму боротьби з бідністю, для того щоб доступ до освіти та престижних посад мали не тільки діти можновладців та наближених до них бізнесменів. Давайте ми реформуємо суди, щоб доступ до правосуддя мали не тільки товсті гаманці. Давайте ми піднімемо економіку й дамо їм можливість заробляти власною працею та розумом. І давайте ми не будемо дурити людей скороспілими байками про приєднання до Європи. Адже Європа це не манна небесна і не рай божий. Європейська спільнота має свої власні проблеми.

Я хочу навести вам деякі цитати. «Відсутність змін у Європі може спричинити повний занепад, і окремі країни можуть піти своїм власним шляхом, особливо в зовнішній політиці, навіть якщо вони залишаться в номінальному членстві. Такий сценарій збільшує вірогідність припинення вступу до співтовариства, роблячи виняток для Туреччини та Балканських країн, не залишаючи навіть згадки про віддалену можливість для Росії чи України. Утримання рівня зростання один-два відсотки може мати наслідком деяку експансію, але Європа, можливо, не буде спроможна відігравати головні ролі, відповідні її розмірам...»

Кор. **Це уривок з футуристичного роману жахів «Занепад Європи—2»?**

С. Г. Це фрагмент з доповіді центру стратегічних досліджень уряду США («Нешнл інтеліадженс кансил»), зробленої в 2005 році. Вона відома в усьому світі як «Проект 2020». Українською його перекладати, звичайно, не збираються. Нашими провладними політиками він замовчується. Я не переконаний, чи читав його пан міністр закордонних справ Тарасюк, інакше він уникнув би легковажних обіцянок та безпідставних випадів на адресу керівників Євросоюзу.

Кор. **І яку ж роль глобальні стратеги відводять в цьому проекті Україні?**

С. Г. Україна згадується в цьому багатосторінковому рапорті кількома реченнями, і роль, яку їй відведено, надзвичайно непривабліва. Експерти стверджують, що Україна разом з Нігерією, Ефіопією, країнами Центральної Азії потрапляє до так званої другої хвилі ураження СНІДом, і це несе загрозу людям і, знову ж таки, економіці. Якщо не буде вжито великих зусиль, лише внаслідок СНІДу Україна втратить від 50 до 80 відсотків ВВП. Саме тому швидка реалізація програми боротьби з бідністю набуває такої великої ваги. Хвороби уражають бідних.

■ **ІЗ ДОСЬЄ**

У квітні минулого року Степан Гавриш звернувся до Шевченківського районного суду з позовною заявою проти редакції газети «Шлях перемоги», яка в статті «Затінені обереги: Степан Гавриш» 23 березня 2005 року, використовуючи маніпулятивні технології, опублікувала відверто неправдиву інформацію про народного депутата. Шевченківський районний суд своїм рішенням від 7 грудня 2005 року визнав відомості, опубліковані в газеті, недостовірними й такими, що порочать честь, гідність і ділову репутацію С. Гавриша, зобов'язавши редакцію опублікувати спростування інформації, поширеної про позивача.

9 лютого 2006 року Шевченківський районний суд виніс додаткове рішення в цій справі і зобов'язав редакцію газети «Шлях перемоги» опублікувати відповідь С. Гавриша.

І наступне важливе положення: як країна з достатньо обмеженими природними ресурсами, Україна постає перед викликом створити ефективні економічні проекти та індустрію послуг, а це потребує великої вправності та професіоналізму управлінців.

Розумієте, про що йдеться? Україні потрібні тисячі, десятки тисяч досвідчених і абсолютно аполітичних професіоналів, які б робили свою справу на місцях, піднімали економіку та розвивали інфраструктуру. Наша доля — в наших руках, але аж ніяк не за кордоном. І це лише одна з наших претензій до влади. Відсутність професіоналізму, яку намагаються прикрити дешевою революційною демагогією. Кілька десятків тисяч професіоналів втратили роботу по всій країні тільки через те, що комусь здалося, ніби в них замало помаранчевого кольору. Це нормально, це по-державницьки?

При цьому є всі підстави вважати, що масштаби звільнень після виборів 2006 року будуть набагато більшими, оскільки місцеві переможці здійснюватимуть справжні чистки з метою звільнення теплених місць для своїх «політичних друзів», родичів та кумів.

Є всі підстави також вважати, що постраждають працівники середньої керівної ланки всіх галузей та сфер діяльності. Особливо небезпечне це в таких сферах, як освіта, охорона здоров'я та фінансування місцевих бюджетних програм. В частині освіти та охорони здоров'я це загрожує істотним погіршенням якості освіти та медицини.

У частині фінансування — масовими зловживаннями, розкраданнями з боку нових «неупакованих» керівників.

В кожному разі є всі підстави говорити про існування значної загрози погіршення якості життя всього населення та загострення соціальних конфліктів.

Можна говорити навіть про те, що поділ влади на місцях між «помаранчевими» та «блакитними» призведе до УПРАВЛІНСЬКОГО КОЛАПСУ.

Кор. **Що можна цьому протиставити?**

С. Г. Незважаючи на те, що Верховна Рада ухвалила в першому читанні мій законопроект про заборону політичних переслідувань, він ще до цього часу не прийнятий як закон. Можливо, парламент не хоче приймати остаточно цей законопроект. Виглядає так, що непримиренні революціонери з обох боків прагнуть жертв. Але наш блок у кожному випадку стане на заваді такому розвитку подій.

Ми обов'язково будемо у Верховній Раді і не дозволимо подіям набути такого розвитку.

Кор. **Протилежні політичні табори тільки набирають відсотки у рейтингах під час загострення різного роду протистоянь. Ваша миролюбна позиція може коштувати вам занадто дорого. Адже сказано: «Хліба та видовищ!» Риторика політичних баталій творить героїв.**

С. Г. Це фальшиві герої та фальшиві поводирі. Здається, хлопці загралися у «війнушку». Ви тільки прислухайтеся до їхньої тріскотні: «революція триває», «реванш»... Схоже, для публіки готується чергова партія так званих польових командирів. Чув, як один з них виступав на поважній радіостанції. Слухач його запитує: «Розкажіть про ваш професійний досвід». Він відповідає: ну, я розпочинав у 90-му році, ще на тому Майдані, потім працював у Сороса, потім знов Майдан. Коли такі «професіонали» приходять до влади, у них виявляється гостра нестача силових відомств, й вони починають створювати ЧК. Один з таких колишніх «командирів» Майдану зараз намагається перетворити Міністерство внутрішніх справ на «чрезвычайную комиссию». У нього під носом шахраї вкрали в людей і вже вивезли за кордон мільйони, а він, ще не встигнувши порушити кримінальну справу, заявляє на всю країну: «Попрощайтеся зі своїми заощадженнями, люди добрі, ви їх ніколи не побачите». Отож-бо. Адже йому ніколи: він складає «чорні списки контрреволюціонерів».

Ми не миролюбні до демагогів та облудників й ми жорстко ставимо питання про політичну відповідальність. Знаєте, в умовах, коли влада докладає надзвичайних зусиль для промивання мізків власного народу, висловити протест часом надзвичайно важко.

Ми апелюємо до здорового глузду та тверезого мислення. Люди на межі виживання, а їх задурюють новими обіцянками. Плани швидкоплинного вступу до НАТО — одна з таких політичних афер. Окрім тих загроз, про які я згадав раніше, існує ще одна. І вона набагато небезпечніша. Я сказав, що Україна роз'єднана й розірвана держава, і я не відмовлюся від цих слів. Я вимовляю ці слова з болем, оскільки такий стан речей не може не турбувати.

Наше суспільство рвуть на клапті різноманітні «еліти», часто прагнучи втілити вузькопартійні інтереси та власні амбітні плани. Забуваючи про справжні інтереси народу, вони тягнуть його кудись, навіть не питаючи, чи хоче він цього. Але роз'єднаність України — це проблема історична. І, знову-таки, влада, наче страус з його дзьобом та очима в піску, намагається цю проблему не помічати. Вона ділить українців примітивно і, я б сказав, тупо. Ті, хто цю владу підтримає, для неї — патріоти. Хто проти — повинні бути перевиховані або притягнені до кримінальної відповідальності. Як свідчать дослідження більш як десятирічної давності, крізь територію України проходить так званий цивілізаційний розлом. Це велика загроза для держави. Сучасний історичний досвід свідчить, що держави, які внаслідок історичних обставин розділені культурами, розпадаються. Приклад — СРСР, Югославія.

Кор. **Ви це серйозно?**

С. Г. І навіть занадто. Подивіться, що коїться з Нігерією, Суданом, Індією, Шрі-Ланкою.

*Кор.***?**

С. Г. Я в жодному разі не забуваю, що ми в Україні. А мої висновки базуються не тільки на моїх власних міркуваннях, скоріше за все — це аналітичний висновок, зроблений на підставі спостережень та знайомства з поглядами провідних світових політологів. Адже в середині 90-х Україна вже перебувала на межі розколу, а певні заокеанські установи вже планували «непередбачені витрати при можливому розпаді України». Недовірливі можуть пересвідчитися в цьому, ознайомившись із доробком відомого вченого Семюеля П. Хантінгтона. На перешкоді розколу тоді стала угода між президентами Росії та України про поділ Чорноморського флоту та про інші питання. Для тих, у кого занадто коротка пам'ять, нагадаю, що від імені України цю угоду підписав перший президент нашої держави Леонід Кравчук. Це вгамувало пристрасті й подовжило дію шансу України на власне державотворення.

Кор. **Ви хочете сказати, що наша незалежність — це лише шанс?**

С. Г. Історія робить нам виклик, вона ніби перевіряє нас на спроможність і, я б сказав, потентність. І ця потентність зараз перевіряється. Я не хочу нікого образити, треба шанувати культурні традиції, але нині йдеться не про спроможність вдягти широкі, мов Чорне море, шаровари, вишиванку й розмахувати музейною булавою, мов розлючена куховарка макогоном.

Йдеться про здатність об'єднати полцивілізаційне українське суспільство в єдину справді соборну націю. В цій нації повинне знайтися належне місце, умовно кажучи, і донецькому шахтареві, і галицькому фермеру.

Легковажні плани виконавчої влади поспіхом вскочити до НАТО загрожують Україні розколом. Ми повинні дати народу виявити свою волю. Якщо ми хочемо зробити щось спільне, спробуймо спочатку порадитися одне з одним і переконати одне одного в частині наших планів.

Це, власне, і є те, що в Європі має назву «плюралістична демократія». Задля торжества цієї демократії наші прихильники вже зібрали 4,5 мільйона підписів наших громадян. Як свідчать висновки експертів, з урахуванням помилок та неточностей їх виходить приблизно 4,4 мільйона. Погодьтеся, це поважне число.

Кор. **Вже чуються голоси: на референдум немає грошей!**

С. Г. Це — звичайний чорний піар влади. Вона намагатиметься дискредитувати ідею всенародного референдуму з цього питання шляхом звинувачення нас у непродуктивних витратах.

Кор. **І справді, де візьмуться гроші?**

С. Г. У зв'язку з цим я пригадую один афоризм: ми не такі багаті, щоб купувати дешеві речі. На мою думку, вступ до НАТО у такому вигляді, як нам пропонує нинішня влада, — це дешева витребенька в занадто дорогій обкладинці, вона обійдеться народу в десятки мільярдів доларів. Тож варто витратити декілька мільйонів гривень, щоб заощадити щось набагато цінніше — єдність, а врешті і незалежність.

А де взяти гроші? Ну, звичайно ж, не з коштів від продажу «Криворіжсталі». Бо їх уже майже проїли доплатою за дефіцит бюджету попереднього і цього років. Нехай наші керівники виконавчих структур відмовляться на рік від витрат на ремонти та «реконструкції» своїх численних палаців та «резиденцій», там знайдеться грошей не на один референдум. Бо на референдумі народ зростає як політична нація і реалізує себе як господар своєї країни. Це пряма демократія. Між іншим, через неї пройшли всі країни сучасної Європи.

Кор. **А якщо президент не підпише указ про призначення всенародного референдуму або зволікатиме з підписанням нескінченно?**

С. Г. Ми будемо діяти виключно у правовому полі та в традиціях європейської плюралістичної демократії. Думаю, що президент усвідомлює наслідки відмови від оголошення референдуму як прямий спротив українському народові і відмову, фактично, від виконання своїх обов'язків за Конституцією. Реакція суверена може бути адекватною.

Інтерв'ю записав Андрій ВАСИЛЬЄВ.

Друкується відповідно до ст. 18 Закону України «Про статус народного депутата України» та ст. 42 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», в рахунок квоти фракції СДПУ(о).

Головне завдання — вирішити житлові проблеми

Виступ голови Комітету Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму Катерини САМОЙЛИК на парламентських слуханнях «Стан і перспективи розвитку молодіжного житлового будівництва в Україні» (15 березня 2006 року).

Шановні учасники слухань!

Стан суспільства, а також перспективи його успішного розвитку визначається, зокрема, такими чинниками, як створення і реалізація соціально-економічних і правових умов та гарантій для життєвого самовизначення молоді, її соціального становлення.

Тому, безперечно, головним завданням держави, що прагне стати на шлях прогресивного розвитку, є ефективне вирішення молодіжних проблем, серед яких забезпечення її конституційного права на житло — одне з найголовніших.

Становище у правовій сфері, яка формує певний масив законодавчо-нормативних актів щодо надання молодим громадянам, молодим сім'ям права на отримання житла, сьогодні не може вважатися досконалим і вимагає істотного удосконалення. Мета нашого зібрання —почути ваші пропозиції з цього питання для напрацювання нових підходів та правових механізмів.

Як відомо, базовий Закон «Про сприяння соціальному становленню і розвитку молоді в Україні» було прийнято на початку 1993 року.

У статті десятій закону йдеться про забезпечення житлових умов молоді, а саме: держава забезпечує молодим громадянам право на житло, сприяє молодіжному житловому будівництву, створенню молодіжних житлових комплексів.

Це по-перше.

По-друге. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування разом з підприємствами і організаціями розробляють та реалізують програми створення сприятливих житлово-побутових умов для молоді, яка проживає в гуртожитках.

По-третє. Молоді сім'ї та молоді громадяни можуть одержувати за рахунок бюджетних коштів пільгові довгострокові державні кредити на будівництво і придбання житлових будинків і квартир, на оплату вступних пайових внесків під час вступу до молодіжних житлових комплексів, житлово-будівельних кооперативів, а також на обзаведення домашнім господарством.

За цей час, тобто з 1993 року, ці норми істотно не змінилися.

Із всього передбаченого законодавством на сьогодні реалізується, на мою думку, лише право, і то не в повному обсязі, на одержання пільгових довгострокових кредитів. Досягнення в цій сфері, як засвідчили шановні доповідачі, досить скромні. Мало того, на мою думку, Міністерство фінансів робить усе, щоб відправити в небуття ідею пільгового державного кредитування молоді.

Прошу звернути увагу на те, що Державна програма забезпечення молоді житлом на 2002—2012 роки, яка затверджена постановою Кабінету Міністрів України в липні 2002 року, так і не отримала загальнодержавний розвиток. На 2005 рік в Україні діяло, крім обласних, ще сорок три районні та тридцять одна міська програми житла. З 1998-го по 2004 рік надано кредитів на суму 460 млн. грн., це в середньому по 66 млн. грн. на рік. Тому і маємо, що за рахунок таких кредитів забезпечено житлом трохи більш як 8 тисяч молодих людей. Тобто молоді сім'ї залишаються наодинці зі своїми проблемами.

Наявна Державна програма забезпечення молоді житлом, незважаючи на певні позитивні результати, не вирішує в цілому проблему, і однією з головних причин цього є недостатнє фінансування її з державного та місцевих бюджетів.

Міністерством фінансів України під час складання проектів Державного бюджету України на 2005-й та 2006 рік не враховувались показники, зазначені в державній програмі. Отже, уряд ігнорує свої рішення, не бажає дивитися в майбутнє.

Фінансування програми вже третій рік поспіль залишається фактично на одному рівні, хоча всім відомо, що вартість житла щорічно значно зростає.

До проблеми недофінансування, яка вже стала хронічною, додалася ще одна. Свого часу Кабінет Міністрів затвердив порядок часткової компенсації відсоткової ставки кредитів комерційних банків молодим сім'ям та молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла.

Невдало виглядає нині і ця спроба залучення до фінансування програми коштів комерційних банків. Справді, молодіжні кредити з частковою компенсацією отримало більш як 15 тисяч молодих сімей. Вони повірили в дію уряду, а сьогодні ризикують залишитися сам на сам з банком з величезними боргами.

Громадяни у своїх листах до комітету обурюються. Чотири місяці вони сплачували повний внесок до банків, для них цей внесок більший, ніж заробіток. Це все виглядає як знущання, адже держава задекларувала програму, підписала з людьми договори, а відповідне фінансування не забезпечила. І ставлять цілком справедливі запитання: на кому економимо — на майбутньому країни, долях людей, на тому, про що ви так пристрасно говорите на всіх телеканалах? Хто захоче жити в такій державі, де держава поводиться, вибачте, як базарний бандит?

За підрахунками Мінфіну, на виконання умов договорів на часткову компенсацію відсоткової ставки кредитів комерційних банків потрібно вже 56 млн. грн., а бюджетом передбачено лише 30 млн. грн. Якщо покриття дефіциту відбуватиметься за рахунок зменшення ресурсу пільгових кредитів, то це — кінець пільговому кредитуванню. Замість збільшення видатків на компенсацію Мінфін пропонує покриття таких зобов'язань за рахунок неіснуючих позабюджетних джерел.

Також однією з важливих проблем є процедура відведення земельних ділянок під будівництво житла для молодих сімей.

Тому комітет пропонує Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям розглянути питання спрощення процедури відведення земельних ділянок під будівництво житла для молодих сімей. Сьогодні житло виділяється на смітниках, на пустирищах за принципом «На тобі, боже, що мені негоже».

Комітет вважає також за доцільне внести пропозицію щодо зміни окремих норм Закону «Про сприяння соціальному становленню і розвитку молоді в Україні». Зокрема, порядок надання пільгових довгострокових кредитів молодим сім'ям і механізм їх пільгового погашення, якщо мова йде про бюджетні кошти, повинні визначатися лише в законодавчому порядку.

Окремо хочу зупинитися на відборі кандидатів у позичальники, який встановлюється згідно з постановою уряду. Під час відбору перевага надається аж п'яти категоріям молодих сімей або молодих громадян. Але в цьому переліку не значиться молода сім'я, яка має одну або дві дитини. Як це трапилося, адже закон приймався передусім з метою підтримки таких сімей? З цією метою виписувався механізм пільгового погашення кредитів сім'ям, які мають одну дитину і більше. Перевага у наданні кредитів повинна визначатися не комп'ютером чи урядовою постановою, а лише одним актом — законом.

У найближчій перспективі варто подумати над удосконаленням нормативно-правової системи надання молоді державної підтримки у придбанні житла за всіма напрямами, визначеними законодавством. Сьогодні, на жаль, місцеві органи виконавчої влади і органи місцевого самоврядування розцінюють цю справу скоріше як хобі, а не обов'язок.

Для того, щоб змінити таке ставлення до забезпечення молоді житлом як до другорядного, ми повинні також внести і відповідні зміни до Бюджетного кодексу.

На сьогодні в статті 89 кодексу серед видатків, що здійснюються з районних бюджетів і бюджетів міст республіканського Автономної Республіки Крим і міст обласного значення та враховуються під час визначення обсягу міжбюджетних трансфертів, розроблені і державні програми підтримки будівництва (реконструкції) житла для окремих категорій громадян.

Доцільно конкретизувати, для яких саме категорій, і не забути при цьому молодь. На місцях органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування повинні знати, на що вони можуть розраховувати і відповідно планувати таке будівництво.

На жаль, під час визначення обсягів міжбюджетних трансфертів на рівні бюджетів, сіл, селищ, міст районного значення такі видатки поки що взагалі не передбачаються.

Потребує удосконалення справа, що стосується страхування фінансових ризиків, пов'язаних з інвестуванням кредитних ресурсів у будівництво житла. На мою думку, важливо передбачити ряд заходів, які не допустили б випадків невиконання підрядниками інвестиційних угод.

Особливу увагу уряд має звернути на те, що молоді сім'ї з дітьми не можуть скористатися кредитами комерційних банків з тієї тільки причини, що пільги на часткову компенсацію за кредитами таких банків на них не поширюються. Перелік актуальних проблем можна було ще продовжувати і продовжувати, але від цього не стане легше нашій молоді.

Зазначу лише, що нашим урядовцям не можна «годувати» молодь одними лише обіцянками. До речі, якщо їх всі скласти, то можна було уже в цьому році забезпечити всі молоді сім'ї, всіх молодих громадян житлом. Тому давайте в цьому році затвердимо у Верховній Раді України справді Загальнодержавну програму забезпечення молоді житлом, з обов'язковим визначенням конкретних термінів та гарантованого державою фінансового забезпечення і передбачимо належний контроль за її виконанням. Одночасно, і це дуже важливо, треба вивчити ще і такі питання, як запровадження адресного надання державної підтримки молодим сім'ям залежно від рівня доходів; наділення фонду правом замовника та визначення підрядників спорудження житла для молоді лише за конкурсом; визначення на законодавчому рівні нормативного встановлення резервування земельних ділянок під будівництво житла для молоді та рівнозначного виділення ресурсів з місцевих бюджетів.

Наша сила в консолідації

Про те, над чим працює Рада національної безпеки й оборони сьогодні, розмова нашого кореспондента із секретарем РНБО Анатолієм КІНАХОМ.

— Відомо, що нині розробляється стратегія національної безпеки. Які загрози і виклики актуальні сьогодні? Що пропонуватиме для їх нейтралізації або попередження?

— Держава не може рухатися вперед за відсутності чіткої стратегії, адекватної глобальним світовим змінам та викликам, зовнішнім та внутрішнім ризикам. Президент створив спеціальну експертну групу, яку очолює перший заступник секретаря РНБО Василь Крутов. До цієї роботи залучені десятки аналітичних центрів, наукових інститутів.

Ми ставимо завдання розробити проект стратегії національної безпеки в стислі терміни — за два місяці. Маю надію, що стратегія стане консолідуючим чинником, оскільки вона передбачає розгляд і вирішення проблем загальнонаціонального значення.

Щодо основних викликів та загроз, це, передовсім, енергетична та інформаційна безпека, питання фізичного та духовного здоров'я суспільства.

— Що робиться для зміцнення енергетичної безпеки країни?

— Вперше за останні роки розпочалася розробка системних довгострокових заходів, затверджених Указом Президента від 27 грудня 2005 року. Насамперед щодо енергозбереження і підвищення ефективності використання енергоносіїв (Україна сьогодні витрачає на одиницю ВВП удвічі-втричі більше енергоресурсів, ніж сусідні держави).

Водночас впритул зайнялися диверсифікацією джерел енергоносіїв, створенням нових енергетичних транспортних коридорів. Активізується робота з добудови нафтопроводу «Одеса—Броди—Гданськ—Плоцьк», пошуку партнерів, завершення ТЕО для роботи нафтогону у прямому напрямку і постачання легкої каспійської нафти та нафти з Близького Сходу в Європу територією України.

Дуже важливе значення має і більш активне та раціональне використання власних енергоресурсів. У нас є всі можливості для збільшення видобутку нафти та природного газу, зокрема в Чорноморському шельфі, розвитку альтернативних та нетрадиційних, відновлюваних видів енергоресурсів — біопалива та вітроенергетики.

Свого часу низька ціна на природний газ стала своєрідним економічним наркотиком, який дуже розслабив і владу, і економіку. Ці питання повинні бути на постійному контролі влади. До речі, Президент створив міжвідомчу комісію, яку довірив очолити мені, для координації та контролю виконання плану заходів із зміцнення енергетичної безпеки України.

— Яке ваше ставлення до «газових» угод?

— Вважаю, що вони — тимчасовий компроміс, досягнутий у кризових умовах. Нині необхідно удосконалити відносини з Російською Федерацією щодо транзиту і постачання газу за принципами прозорої ринкової співпраці.

Зокрема, активізувати діяльність урядових структур і НАК «Нафтогаз України» з підготовки і підписання міжурядового протоколу про умови постачання природного газу та його транзиту на 2006—2007 роки. До речі, залишаються і діють міжурядові міжурядові угоди, які були підписані в період з 2000 по 2002 рік, коли прем'єрами були Ющенко і Кінах. Наприклад, в угоді від жовтня 2001 року, яку я підписував як Прем'єр-міністр України, і ратифікованій Верховною Радою, чітко зафіксована умова: Україна гарантує транзит російського природного газу своєю територією в Європу, а Росія — транзит середньоазійського природного газу до України своєю територією. Тож треба наполягати, щоб ця відповідальність зберігалася.

Щодо прогнозів ціни на газ для України на друге півріччя, то, впевнений, рішення слід шукати у трикутнику Україна—Росія—Туркменистан. З Туркменистаном у нас підписана угода про постачання у 2006 році 40 млрд. куб. природного газу за ціною у першому півріччі — 50 дол., другому — 60 дол. за 1 тис. куб. Тобто ціну на газ визначатиме ціна на природний газ, який постачається з Туркменистану. Якщо залишаться зафіксованими і вищезазначені цінові умови — різких коливань вартості не буде. Але для цього необхідно домовитися про довгострокові умови співпраці з Туркменистаном в енергетичному секторі. Для вирішення цих питань і підготовки стратегії нашого партнерства ми готуємо візит Президента Туркменистану в Україну.

Вважаю, треба повернутися до розгляду проекту міжнародного газотранспортного консорціуму, але обов'язково за участю третьої сторони — держав Європейського союзу. В цьому є перспектива, бо всі зацікавлені в надійній і конкурентоспроможній енергетичній системі, в гарантії своєчасних поставок і стабільних цінах.

— Поясніть також ситуацію з виробництвом ядерної енергії. Нещодавно Юрій Єханунов заявив, що в майбутньому вона становитиме 60 відсотків, а то й навіть дві третини української електроенергії.

— Атомна енергетика відіграватиме більш серйозне значення в забезпеченні України енергоресурсами, в тому числі й щодо зниження зовнішньої енергетичної залежності. Нині в нас працюють 15 атомних блоків, які виробляють близько 52 відсотків електричної енергії. Ми маємо розвіданих запасів високоякісних уранів на 100 років уперед. І, коли зростають ціни на нафту і нафтопродукти, атомна енергетика має принципове значення.

Безперечно, треба серйозно працювати над створенням елементів ядерного циклу — починаючи з видобутку, виробництва свіжого і зберігання відпрацьованого ядерного палива. Зберігаючи його в сусідів, ми залежимо від Російської Федерації, яка, до речі, з 2009 року забороняє зберігати відпрацьоване ядерне паливо з інших держав на своїй території.

— Днями ви провели нараду з працівниками вугільної галузі в Луганську. Після цього — нараду з профільним міністром, громадськими всеукраїнськими організаціями «вугільників» і народними депутатами. Коли, нарешті, на вашу думку, вугільна промисловість позбудеться криз?

— Сьогодні немає потреби вести дискусію, потрібна чи не потрібна вугільна галузь, має чи не має вона перспективу. Однозначно — потрібна. На цій основі і треба формувати державну політику, створювати умови для розвитку галузі та підвищення її конкурентоспроможності.

Йдеться про формування системних комплексних програм, які мають розв'язати велику кількість проблем, починаючи з підготовки кадрів. Сьогодні, до речі, у вугільній галузі величезний дефіцит робочих кадрів: надто низька престижність роботи шахтаря, заробітна плата, важкі соціальні умови. Варто працювати над удосконаленням питання щодо ціноутворення на вугільну продукцію. І вельми важливо, щоб державна підтримка спрямовувалася не на споживання, а на розвиток галузі.

— Національна безпека — це й безпека кордонів. Ваша оцінка того, що відбувається в Придністров'ї?

— Я вітаю перші кроки з відновлення руху вантажів у Придністров'ї. Це результат активних консультацій України у форматі «5+2» (Молдова, Придністров'я, Росія, Україна, ОБСЄ+США, ЄС), у тому числі переговорів у Російській Федерації із секретарем Ради безпеки Росії Ігорем Івановим.

Запровадження нового митного режиму слід розглядати винятково в контексті забезпечення ефективного контролю за переміщенням товарів і вантажів через українсько-молдавський кордон відповідно до норм міжнародного права, з метою протидії контрабанді, переведення зовнішньоторговельних операцій Придністров'я у прозоре і легітимне русло.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 54 (3804)

На вимогу прокуратури Київської області закрито звалище побутових відходів у селі Підгірці під Києвом

Україна зацікавлена в поновленні прямого постачання газу з Узбекистану, заявив заступник міністра закордонних справ України Микола МАЙМЕСКУЛ

■ У НОМЕР

На Печерську відкрито лікарню майбутнього

Гідним завершальним акордом святкувань з нагоди 85-річчя Печерського району стало відкриття на вулиці Підвисоцького нового (по-своєму унікального) корпусу дитячої клінічної лікарні № 7.

— Якби команда Анатолія Коваленка за час свого перебування при владі не зробила нічого іншого, окрім будівництва цієї лікарні, голові району вже варто було б поставити пам'ятник, — сказав один мій знайомий лікар і пожалкував при цьому, що працює в іншому районі...

Стриманішою в оцінках була заступник голови Печерської районної державної адміністрації Людмила Кулік. Утім, і вона не приховувала, що пишається плодами праці своїх колег. Саме відкриття лікарні вона назвала знаковою для України подією, адже нині, на жаль, маємо сумну статистику, що свідчить: нова дитяча лікарня в країні останнім часом з'являється раз на 15 років. А такий лікувальний заклад у нас поки що явище взагалі унікальне. Адже влада Печерська й медична громадськість району спільними зусиллями зробили все, щоб і сама лікарня, і діагностичний центр, який діятиме на її базі, принаймні найближчі десять років були одними з найкращих і найсучасніших в Європі.

— Одному Богу відомо, скільких зусиль, скільких недоспаних ночей коштувало це будівництво й Анатолію Коваленку, й мені, й особливо заступникові голови райдержадміністрації з питань будівництва Ніні Колпаковій, яка останнім часом майже жила на будмайданчику, і звісно, керівникам будівельних організацій, — каже Людмила Кулік. — Був період, коли на об'єкті одночасно працювало до 12 баштових кранів, а останніми днями перед введенням лікарні в експлуатацію тут трудилося майже 1000 будівельників!

І все це стало можливим завдяки великим зусиллям районної влади, яка цілком взяла на себе фінансування будівництва. Не знаю, чи є в Україні ще район (а може, й область), які спроможні буквально за три роки знайти резерви для того, щоб виділити на спорудження такого важливого об'єкта соціальної інфраструктури 170 мільйонів гривень (за винятком двадцятимільйонної субвенції з держбюджету)!

— Було надзвичайно важко, — зізнається голова Печерської районної державної адміністрації Анатолій Коваленко. — Адже йшлося практично про освоєння на будівництві коштів у розмірі двох річних районних бюджетів! Резерви шукали, як могли — і за рахунок інвестування, орендної плати та й дещо з районної власності довелося продати.

Прес-служба Печерської районної у м. Києві державної адміністрації.

Матерям загиблих під колесами автомобілів концерну «Правекс»

Київський міський голова Олександр Омельченко розпорядився розділити 10 тисяч гривень, які згідно з рішенням Печерського районного суду м. Києва стягнуто з народного депутата України Леоніда Черновецького за розповсюдження наклепницьких відомостей, між двома сім'ями загиблих під колесами автомобілів концерну «Правекс». По 5 тисяч гривень одержать мати неповнолітнього киянина Максима Прокопчука (1992 р. н.), якого 15.04.2003 р. на пішохідному переході збив автомобіль «Правексу» «Мерседес-Бенц 600», та мати уродженця Полтавської області Дмитра Коротченка, який загинув 02.11.2003 р. під колесами автомобіля «Мерседес-Бенц G 500», керованого особисто Леонідом Черновецьким.

За словами Олександра Омельченка, це буде бодай мізерною матеріальною компенсацією трагедії двох сімей.

Прес-служба КМДА.

Документ? Надрукуємо і домалюємо!

Житомирщина. Тисячу гривень запропонував водій «Ауді» інспекторам спеціального взводу дорожньо-патрульної служби, які зупинили його за порушення правил дорожнього руху. Під час перевірки з'ясувалося, що технічний паспорт «Ауді» — підробка, на цей автомобіль він узагалі не видавався, а машина перебуває на території України з порушенням митних правил. А перед цим інспектори виявили водія, який перевозив пасажирів на маршруті з посвідченням, виготовленим за допомогою кольорового принтера. Водій пояснив це просто: потрібної категорії у нього не було, а працювати хотів. За таку «пильність» у доборі кадрів запропоновано позбавити ліцензії приватне підприємство, яке дозволило водієві сісти за кермо.

Олексій КАВУН.

Економія на нічних вулицях

Хмельницький. Майже чверть мільйона гривень заощадили на вуличному освітленні в обласному центрі. Це стало можливим завдяки використанню спеціальних лічильників, які розділяють денні та нічні тарифи на електроенергію. До півсотні приладів, що вже працюють, міська влада планує додати ще шістдесят. А це дасть змогу заощадити до кінця року ще близько одного мільйона гривень бюджетних коштів.

Ірина КОЗАК.

Сертифікат не пропустить фальсифікат

Вітчизняне Міністерство охорони здоров'я вирішило захистити українських пацієнтів і лікарів від неякісних і фальсифікованих ліків. Принаймні тих, які закуповують за бюджетні кошти. Тепер брати участь у тендері можуть лише ті фармацевтичні компанії, що отримають сертифікат відповідності якості на свою продукцію. Йдеться про централізовану закупівлю за національними програмами «Туберкульоз», «Онкологія», «Цукровий діабет» та ін.

За словами першого заступника голови Державної служби лікарських засобів і виробів медичного призначення Інни Демченко, поки що сертифікат належної виробничої практики (GMP) мають тільки 7 вітчизняних і 26 іноземних виробників. Загалом на ринку України близько 700 фармакологічних компаній.

Бажаний GMP одержати можуть ті виробники, що дотримуються визначених вимог: стерилізації, упакування, дозування, маркірування тощо. Цей стандарт існує у світі з 1989 року і підтверджує безпечність і якість лікарського препарату.

— І наші фармацевти мають перейти на стандарт роботи за відповідною виробничою практикою (GMP). Це сприятиме тому, що держава зможе контролювати імпорт лікарських препаратів. Ми зробили український фармацевтичний ринок ліберальним. Посуті, відчинили ворота для всіх бажаючих у закупівлях за державні гроші. З іншого боку, ми повинні були захистити і пацієнтів, і лікарів від неякісних медикаментів та фальсифікату, — сказала в інтерв'ю «Голосу України» Інна Демченко.

Міністерство охорони здоров'я затвердило оновлений Перелік лікарських засобів вітчизняного і закордонного виробництва, які можуть закуповуватися за рахунок державного і місцевих бюджетів. У цьому документі ліки зазначені під міжнародними непатентованими назвами. Тобто за складом препарату, а не за брендом тієї або тієї торговельної марки.

— Під час проведення тендера Міністерство охорони здоров'я має керуватися винятково інтересами пацієнтів, їхньою безпекою й ефективністю препаратів, незалежно від того, де ці препарати виробляють. Процедура визнання стандартів якості передбачена і для наших компаній, і для закордонних. Пріоритетів тут немає, — говорить голова комітету з охорони здоров'я Європейської бізнес-асоціації Віктор Пушкарьов.

Ольга ВАУЛІНА.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Право малюка на сім'ю має забезпечити держава

Олександр Хвостенко з власного досвіду знає, що таке інтернат. Каже, що після такого виховання дитина потрапляє на амбразуру дорослого життя, про яке вона й уявлення не має. Він завжди хотів мати батьків, і подарував цю мрію двом півторарічним малюкам. Тепер Павлику і Даші вже по три рочки.

Щоб узяти їх до себе, Олександр з дружиною звернулися до соціальних служб. «У нас немає власних дітей, і це було основною перешкодою, саме з цієї причини нас спочатку не сприймали (як майбутніх прийомних батьків. — **Авт.**). Другою перепоною був наш вік: мені — 35 років, а дружина на 8 років молодша». Але бажання Хвостенків мати дітей і полюбити їх такими, які вони є, перемогло.

За словами директора департаменту з питань дітей Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту Людмили Волинець, в Україні у дитячих будинках сімейного типу та прийомних родинах зростають 1800 дітей. З 1 січня цього року батьки-вихователі почали отримувати грошову винагороду від держави, витрати на утримання дітей у таких сім'ях покладено на державний бюджет. Раніше це забезпечували місцеві бюджети, і коли в Дніпропетровській області, скажімо, на утримання одного малюка на місяць виділяли 900 гривень, то в Закарпатській — 100. У держбюджеті на 2006 рік на фінансування дитбудинків сімейного типу та прийомних сімей передбачено 50 млн. гривень. «Протягом цього року ми розраховуємо влаштувати в такі сім'ї ще 2—2,5 тисячі дітей», каже Людмила Волинець.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Від каналізації — до евакуації

Катастрофічний стан комунального господарства Полтавщини красномовно засвідчив неприємний випадок, що трапився днями у Гадячі. На одній із міських вулиць під час проведення капітального ремонту каналізаційного колектора провалився в траншею екскаватор «КАТО» вагою 43 тонни. Сталося це навпроти одноповерхового житлового будинку, на який і «налягла» своїм ковшем потужна машина. Мешканців було негайно евакуйовано. Та зарадити ситуації з самим лише екскаватором на місці не змогли, оскільки техніки, здатної впоратися з подібним «вантажем», у місті немає. Довелося викликати кран вантажопідйомністю 80 тонн з Диканського управління магістральних газопроводів.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Фото Центру пропаганди ГУ МНС України в Полтавській області.

На Луганщині гряде революція... у ЖКГ

Нині регіон бореться за право стати пілотним у реалізації державної програми «Теплий будинок», що її проводить НАК «Нафтогаз України». Однак, за словами голови Луганської обласної адміністрації Геннадія Москаля, цю ідею не сприйняли керівники найпроблемніших стосовно теплозабезпечення міст. Перехід на індивідуальне опалення і встановлення міні-котлів у квартирах вони вважають невигідним для міського господарства. На реконструкцію житлово-комунального господарства області її глава має намір мобілізувати кошти іноземних інвесторів і допомогу міжнародних організацій, які сприяють розвиткові України.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

■ ФОТОФАКТ

В Івано-Франківську відбувся шостий Всеукраїнський конкурс краси «Міс Університет-Україна», в якому змагалися 16 студентських красунь із різних міст України. Корону переможниці здобула 20-річна студентка Гуманітарного університету із Запоріжжя Ірина Григор'єва.

Дарина НАЗАРЧУК.
Фото автора.

Три сценарії для вітчизняної енергетики

Учора Президент України Віктор Ющенко взяв участь у нараді з питань енергетичної безпеки, під час якої було представлено енергетичну стратегію України до 2030 року. Енергетична стратегія розроблена за дорученням Президента і схвалена урядом. Вона передбачає три сценарії — оптимістичний, базовий і песимістичний.

Основні позиції, закладені в основу стратегії, — це зниження енергозалежності в п'ять разів, збільшення виробництва енергії за рахунок власних джерел утричі та підвищення ефективності використання енергоресурсів у 2,2 разу. Реалізація стратегії потребує залучення трильйона гривень протягом двадцяти п'яти років. Програма також передбачає перехід протягом трьох—п'яти років на європейські ціни на енергоносії, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».** Партія зелених України заблокувала під'їзди до «Президент-готелю», де проходила презентація, з вимогами не перетворювати Україну на цвинтар ядерних відходів. Як повідомила «Голосу України» прес-секретар ПЗУ Марина Бондаренко, протестувальники пропустили Президента на нараду і продовжили масову акцію.

Початок «великого переселення» з Москви до Санкт-Петербурга

Депутати Держдуми в першому читанні прийняли поправки до закону про КС, згідно з якими суд змінить своє місце розташування з Москви на Петербург. Питання переміщення обговорювали давно і на всіх рівнях.

За новий законопроект про перенесення Конституційного суду в Петербург проголосували 348 думських депутатів (із 450). Переїзд, на їхню думку, підвищує статус Петербурга, не применшуючи статусу Москви. Концентрація влади і бізнесу в столиці на сьогоднішній день величезна, і це їй не на користь, тому Москва лояльна до того, щоб передати частину столичних функцій Петербургу.

Проти законопроекту виступили комуністи, вони мотивували свою позицію тим, що перенесення суду — це лише необгрунтовані витрати. Але їм заперечив лідер ЛДПР Жириновський, який підтримав ініціативу і заявив про те, що якщо і можна назвати якісь витрати необгрунтованими, те це витрати комуністів з перенесення столиці з Петербурга в Москву 1917 року.

Кажуть, перенесення КС — лише початок «великого переселення» федеральних органів влади. Для Конституційного суду планується пристосувати після ремонту будинки Сенату і Синоду на Ісаківській площі.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

■ А ЯК У НИХ?

Політика сусідства забезпечила Марокко новий рівень стосунків з ЄС

Єврокомісар із зовнішніх зв`язків і європейської політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер відвідала із дводенним візитом Марокко. Мета візиту — виконання Плану дій Марокко—ЄС, що є складовою європейської політики сусідства. Було продовжено двосторонні переговори Марокко і ЄС, новий раунд яких розпочався місяць тому. Сьогодні головні напрями співпраці ЄС з Марокко — це збільшення обсягів обміну продукції аграрного і рибного виробництва, пожвавлення двостороннього обміну на ринку послуг, а також питання міграції і реадмісії нелегальних іммігрантів. За словами єврокомісара, ЄС задоволений співпрацею з Марокко.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.
Марокко.

Нові знаки поєднають з рекламою

Смольний схвалив установлення нових «дорожніх знаків маршрутного орієнтування з елементами реклами». Тож незабаром на основних магістралях Санкт-Петербурга згідно з прийнятою міським урядом постановою установлюватимуть спеціалізовані опори з Г- і Т-подібними щитами «з метою забезпечення безпеки дорожнього руху». Формат щита від 2х6 до 3х6 метрів. На більшій частині цих щитів, правда, поки що не уточнюють якій, розміщуватимуться реклама, підсвічування. І скільки місця залишиться для самих дорожніх знаків, поки що теж невідомо .

Вл. інф.

Залізниця в обхід Придністров'я

Затяжний конфлікт на українсько-молдовському державному кордоні, пов'язаний з блокадою залізниці та автомобільної дороги, став поштовхом до активізації дій України щодо будівництва залізниці в обхід Придністров'я.

Йдеться про залізничну вітку Ізмаїл — Рені. За словами в. о. міністра транспорту і зв'язку України Віктора Бондаря, її вартість 275 мільйонів доларів. Досягнуто попередньої домовленості з урядом, щоб ці кошти були закладені в бюджет-2007.

У 2007 році належить здійснити гідротехнічні та земляні роботи. Буде побудовано кілька мостів, а деякі ділянки залізничного полотна доведеться укладати в болотистій місцевості.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

■ ФОТОФАКТ

У Миколаєві під час прокладення колектора було виявлено протитанкову гармату часів Великої Вітчизняної війни, у стволі якої залишився шестикілограмовий снаряд.

На знімку: спеціаліст-піротехнік упаковує «залізного динозавра» на спеціальну вантажівку для транспортування на полігон, щоб знешкодити.

Фото Центру пропаганди ГУ МНС України в Миколаївській області.

«Необережність» на крові

Тяжке поранення працівником столичної міліції 17-річного студента — активіста «Пори—ПРП» Олександра Глобенка — втягнуло правоохоронців у небачений ще з тих часів, коли їхній міністр сам «ходив» у революціонерах, скандал. Пролита хлопцем кров заплямувала не асфальт, а мундир усього відомства Луценка.

На позавчорашній прес-конференції у штабі «Пори» Роман Дзядикевич, котрий разом із Сашком тієї злощасної ночі розклеював листівки в Голосіївському районі Києва, розповів про перебіг подій: «Ми клеїли агітпродукцію і побачили, що їде міліцейська машина... Ми вже мали інформацію, що активістів «Пори» затримували і «пресували» міліціонери, тому злякалися і почали тікати...»

За словами Романа, один з міліціонерів наздогнав їх на території дитсадка і, вийнявши пістолета, наказав їм лягти обличчям на землю. «Ми почули, як він звів курок, і, затамувавши подих, втиснулися в бетон. Міліціонер хотів надіти на Сашка наручники. Схилився над ним, завів одну руку, і тут пролунав вистріл... Деякий час я не міг ворухнутися від страху, потім підняв голову і побачив, що Сашко стікає кров'ю, а міліціонер стоїть над ним і просто дивиться. Я вскочив, підбіг до свого товариша і затиснув його рану руками. Тут підбігли інші міліціонери, викликали «швидку»...

Доки чекали на медичну допомогу, поранений студент втратив багато крові. Нині він лежить у реанімаційному відділенні 17-ї лікарні, і лікарі характеризують його стан як тяжкий. Олександр поки що на штучній вентиляції легень, куля наскрізно прошила ліву частину грудної клітки. На щастя, стверджує лікар Анатолій Макаров, хірург усе зробив вчасно. У лікарні в перші години «чергував» Віталій Кличко, а пізніше з Черкащини приїхали батько та дядько студента.

«Порівці» запевняють, що міліція після інциденту «вела себе неадекватно» і навіть «зухвало намагалася приховати сліди кримінального злочину». Міліцейська версія і справді була кардинально протилежною їхній. За нею, Сашко хотів вихопити пістолета з рук сержанта Віктора Сича, і співробітник міліції був змушений вдатися до самооборони. Оскільки це пояснення не витримало критики навіть у начальника столичного міліцейського главку В. Яреми (і справді, треба мати надто «залізобетонну» уяву, щоб уявити, як переляканий хлопець нападає на озброєного сержанта), позавчора ввечері акценти змінилися: «самооборона» стала «простою необережністю», і за цим фактом порушено кримінальну справу за ст. «Перевищення службових повноважень працівником міліції».

Пан Ярема просить не пов'язувати цей інцидент з виборами. Але навіть без «зв'язку» неозброєній частині суспільства не легше. Якщо на кожного, хто чимсь не сподобався міліції, накидатимуться із зведеним курком, підлеглі Луценка нічим не відрізнятимуться від звичайних бандюків.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ СВІТ КОРОТКО

США

Другий удар обрушиться на Нью-Йорк?

Улітку на Нью-Йорк може обрушитися найпотужніший ураган, що не поступатиметься за силою «Катріні», яка спустошила торік Новий Орлеан. З таким прогнозом виступила найбільша в США приватна метеорологічна служба AccuWeather. За оцінками синоптиків, удар стихії, подібної «Катріні», по найбільш густонаселеному мегаполісу Америки спричинить загибель кількох тисяч осіб, а збитки обчислюватимуться мільярдами доларів.

КНДР

Телевізор як вчитель

Лідер КНДР Кім Чен Ір розпорядився використовувати телебачення і відео в армії як засоби виховання північнокорейських військовослужбовців. Верховний головнокомандувач сказав, що телевізори і відеомагнітофони, які люблять дивитися солдати, є їхніми вірними супутниками і мають регулярно використовуватися як важливі засоби виховання, щоб вони могли і дивитися фільми, і дізнаватися новини тилу.

ЯПОНІЯ

Американські морпіхи переїжджають

У Токіо вчора розпочалися дводенні японсько-американські переговори з питання передислокації військових баз США. Основна тема переговорів — переміщення семи тисяч морських піхотинців з південного японського острова Окінава на американську базу на острові Гуам. Як повідомлялося раніше, США висунули Японії вимогу покрити 70 відсотків витрат на передислокацію, що становлять 10 мільярдів доларів.

АРГЕНТИНА

Таємні архіви розсекречено

В Аргентині розсекречено архіви періоду військової диктатури 1976—1983 років. Таке рішення прийняла перша в історії Аргентини жінка—міністр оборони Нільда Гарре. Тепер усі бажаючі зможуть ознайомитися з архівами Генерального штабу, Об'єднаного штабу Сухопутних військ, а також Вищої військової ради цього періоду. За офіційними даними, під час правління військових в Аргентині загинуло або зникло безвісти 9 тисяч противників режиму.

РОСІЯ

Знайдено могилу матері Солженіцина

У місті Георгієвську, що в Ставропольському краї, на міському цвинтарі, де зводять собор Святого Георгія, виявлено могилу матері Олександра Солженіцина Таїсії Захарівни. У 1956 році Солженіцин установив на могилі матері та дядька масивний зварний хрест із товстих труб з табличкою «Таїсія Солженіцина і Роман Щербак». Коли на початку 1990-х років письменник повернувся на батьківщину, кладовище було в такому занедбаному стані, що він не зміг відшукати місце поховання. Про знахідку Солженіцину розповів настоятель споруджуваного собору протоієрей Михайло Терюшов.

ІСПАНІЯ

Прийшов час компромісів

Через день після оголошення про безстрокове перемир'я баскське сепаратистське угруповання ЕТА закликало всіх басків спільно шукати шляхів припинення конфлікту, що триває десятиліття. У заяві, опублікованій учора в баскській націоналістській газеті «Гара», представники угруповання сказали, що настав час компромісів.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 54 (3804)

«Укрцукор» прогнозує стабільність цін на цукор до кінця березня

У більшості міст України місцеві органи влади готові взяти на свій баланс неприватизовані відомчі гуртожитки, — заявив заступник голови Фонду держмайна Олександр ПОТІМКОВ

■ У НОМЕР

Росіян на молокозаводи не варто було пускати

Україна не повинна була дозволяти російським експертам проводити додаткові перевірки своїх молокозаводів. Про це в Запоріжжі під час зустрічі з представниками малого і середнього бізнесу заявив в. о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров. Він сказав, що допускати росіян було не варто, оскільки «наші підприємства сертифіковані російськими фахівцями».

Наприкінці січня цього року Росія ввела обмеження на ввезення української молочної продукції, пояснюючи це низькою її якістю. Після тривалих переговорів Україна погодилася на те, щоб російські експерти провели додаткові перевірки українських молокопереробних заводів, **передає УНІАН.**

Таємниці тепер у квадраті

Позавчора, ледь розпочавши засідання у справі про вбивство Георгія Гонгадзе, суд знову відклав його на невизначений термін.

Якщо раніше ми нарікали на закритість судових слухань, то відтепер вони стали ще «секретнішими». Суддя Ірина Григор'єва повідомила, що до Апеляційного суду надійшов лист від державного експерта про секретність інформації, яка міститься в матеріалах справи, але вона не може навіть зачитати цей документ у відкритому режимі через гриф «цілком таємно».

Більше того, з'ясувалося, що не тільки колеги Гії, а і його мама та дружина не мають права дізнатися, як убивали сина та чоловіка, оскільки в них, на відміну від представників обвинувачення та самих обвинувачених, немає доступу до «засекреченої у квадраті» інформації. Отже, для того, щоб судовий процес зрушив з точки «примерзання», потрібно всім учасникам засідання одержати доступ до грифу «таємно» в першому відділенні Апеляційного суду. Скільки триватиме цей процес, можна тільки здогадуватись...

Адвокати потерпілих вважають ухвалене рішення незаконним і оскаржуватимуть його у судовому порядку. Андрій Федур обурений черговим знущанням з Лесі Гонгадзе: «Їй жоден дозвіл не потрібний. Потерпілу не вибирають, її сина вбили».

Адвокати збентежені й нелогічністю процедури «засекречення»: спочатку знайомлять з матеріалами справи кого завгодно, навіть іноземних громадян, а потім у суді все «зашифровують».

Захисник матері журналіста планує звернутися до Президента як гаранта Конституції з проханням перевірити обгрунтованість рішення про «глухий замок» на дверях судової зали.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Достукатися до молодості, щоб обігріти старість

(Початок на 1-й стор.).

Минулого року Київська обласна організація Червоного Хреста підписала угоду про співпрацю з представником Державного міністерства федеральної землі Баден-Вюртемберг (Німеччина) та Німецьким Червоним Хрестом. Спільно з органами державної влади, з допомогою обласного Центру зайнятості, Головного управління соціального захисту населення розпочато роботу зі створення 30 мобільних санітарно-побутових, ремонтних бригад. У селищі Буча діє медико-соціальний центр.

Хто стоїть на обліку, може пройти тут курс лікувально-оздоровчого масажу, зробити укол або поміряти тиск. Діє «банк одягу». Тобто на полицях охайно розкладені сорочки, спідниці, светри. Переважно це «гуманітарка», але дещо жертвують і місцеві мешканці. 72-річна Варвара Дмитрівна Новиченко **(на знімку вгорі праворуч)** востаннє купувала одяг у магазині ще за радянських часів. Вона довго вибирала вбрання, щоб пасувало. Медсестра Світлана Коваленко радила, пропонувала. Такого терпіння й уважності я від продавців, приміром, не бачила.

Але люди йдуть сюди не тільки за списками. Ідуть не від доброго життя: хтось у синцях, хтось голодний. А хтось просто по тепле слово. Так, 83-річна Ольга Омелянівна Карпенко, якій волонтери привезли дрова **(на знімку внизу)**, ніяк не хотіла відпускати голову Київського обласного Червоного Хреста Олега Гуленка. Розповіла і про собак, і про сусідів. «І за дрова спасибі! Та то не головне...» До речі, саме Олег Миколайович придумав: прийняти закон, яким молодим людям три роки волонтерської роботи зараховувалися б як альтернатива армійській службі.

У 92-річної Сюзанни Дмитрівни Кистенецької **(на знімку вгорі ліворуч)** — сяючі очі і тверда пам'ять. Колишня вчителька хімії пише вірші. Гарні. Охоче читає напам'ять — аби слухачі були... Медсестри і старенькі одностайно казали, що вислухати — чи не найважливіше у волонтерсько-патронажній справі. Адже, на жаль, знайти час сказати добре слово ближньому — найскладніше.

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

Концентрований матеріал, «дух і буква»

Не варто винаходити «велосипед на квадратних колесах», доцільніше застосувати історичний досвід світового конституціоналізму і свій власний у вітчизняних реаліях державотворення.

Такого висновку доходиш, коли ознайомлюєшся з монографією відомого вченого-правника **Володимира Шаповала (на знімку)** «Сучасний конституціоналізм», яка щойно вийшла у світ. Читача, котрий відстежував новітню історію вітчизняного конституційного процесу, книга інтригує й тим, що її автор був одним з активних членів робочої групи з підготовки проекту чинної Конституції, співпрацював із народними депутатами України кількох скликань. Тож слабкі місця Основного Закону фахівець знає достеменно.

Попри все, ухвалити Конституцію на віки — таку мету ставили перед собою розробники проектів сучасної української Конституції 15—16 років тому і всі роки поспіль, аж поки Основний Закон не був прийнятий Верховною Радою України 28 червня 1996 року.

На тлі сучасних вітчизняних реалій державотворення неоціненним є світовий досвід теорії і практики конституціоналізму, порівняльний аналіз конституцій практично всіх країн, зокрема й України. Такий концентрований матеріал, що відтворює «дух і букву» конституцій майже із сотні держав, містить монографія доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Академії правових наук України, заступника голови Конституційного Суду України (до жовтня 2005 року) Володимира Шаповала «Сучасний конституціоналізм».

Авторитетний учений досліджує у праці сам термін «конституціоналізм» як політикоправову ідеологію, як суспільно-політичний рух, спрямований на реалізацію відповідних ідей, як державне правління, як практику регулювання суспільних відносин.

Десять розділів монографії — це грунтовні дослідження феномена конституції як основного закону держави; характеристик конституційного права; поняття держави і суверенітету; територіальної організації держави; форми держави в конституційному праві; системи національного і міжнародного права і конституційного регулювання; «соціалізації» як його особливостей; механізмів реалізації народного суверенітету — безпосередньої демократії, представницької демократії; конституційних статусів людини і громадянина.

Це унікальне видання з теорії та практики конституціоналізму є найповнішим із тих, що побачили світ досі в Україні. Поданий у концентрованому, максимально доступному для сприйняття вигляді фаховий та інтелектуальний матеріал викликає інтерес правників, політиків, законодавців, управлінців усіх органів влади, студентів.

А за великим рахунком має стати предметом вивчення не тільки фахівцями, а й якомога ширшою аудиторією. Саме вивчення чи, принаймні, ознайомлення з цією працею, усвідомлення того, що не варто «винаходити велосипед з квадратними колесами», а доцільно врахувати історичний досвід світового конституціоналізму і свій власний у реаліях вітчизняного державотворення, може вважатися складенням іспиту для тих, хто впливатиме на цей процес уже нині. Ця книга варта уваги й загалу. Тим більше коли конституційний процес перейде у стадію обговорення проектів наступних змін чи й нової редакції Основного Закону України в суспільстві. Не кажучи вже про нову Конституцію чи нові зміни до неї як предмет референдуму. Джерело влади — а це і є народ — має бути обізнаним, щоб прийняти усвідомлене рішення.

Світлана ПИСАРЕНКО.

■ СПОРТ

Прогнози — річ невдячна...

Футбол. Кубок країни. 1/2 фіналу. Перші матчі. 22 березня.

«Карпати» (Львів) — «Динамо» (Київ). 0:2. Львів. Стадіон «Україна». 28 051 глядач. Арбітр — Юрій Мосейчук (Чернівці). **Голи**: Гусєв, 36, Мілевський, 56.

«Карпати»: Тлумак, Федорів (Лапко, 87), Іщенко, Распопов, Сучков, Худобяк, Шмаков, Годвін, Пшеничних, Батіста, Платон (Фещук, 54). **Тренер** — Юрій Дячук-Ставицький.

«Динамо»: Рибка, Єщенко, Ващук, Федоров, Несмачний, Родольфо, Гусєв (Ребров, 83), Ротань (Чернат, 62), Белькевич (Нінкович, 67), Мілевський, Марцваладзе. **Тренер** — Анатолій Дем'яненко.

Господарі, як і очікувалося, діяли емоційно і самовіддано, не шкодуючи себе. Але цього для позитивного результату було замало. Кияни протиставили тверезий розрахунок і майстерність. Навіть на полі далеко не ліпшої якості діяли впевнено. Особливо в обороні — чітко і надійно. І не дали настирному суперникові відзначитися бодай раз. У кількох моментах команду виручав юний воротар Рибка. Маючи міцні тили, значно легше контратакувати. В підсумку динамівці скористалися з двох нагод.

Звичайно, «Динамо» після перемоги в гостях має відчутну перевагу. І його вихід до фіналу мало в кого викликає сумнів. Але, знаючи бойовитість футболістів «Карпат», можна передбачити гострий поєдинок і в Києві.

«Металург» (Запоріжжя) — «Іллічівець» (Маріуполь). 2:1. Запоріжжя. Стадіон ЗАТ «ЗАЗ». 5 900 глядачів. Арбітр — Євген Абросімов (Одеса). **Голи**: Алієв, 62, Любарський, 73 — Конюшенко, 52.

«Металург»: Глущенко, Штанюк, Челядинський, Квиркvелія, Нагорняк, Любарський, Алієв, Кутарба, Коритько, Лозинський, Шищенко (Модебадзе, 64). **В. о. тренера** — В'ячеслав Грозний.

«Іллічівець»: Шуховцев, Бояринцев, Красноперов, Єсін, Платонов, Мальцев, Гай, Левига (Кулаков, 75), Конюшенко, Лащенков, Цихмейструк (Пуканич, 46). **Тренер** — Іван Балан.

Запоріжцям, котрі за кілька днів до цього провели виснажливий поєдинок чемпіонату проти «Шахтаря», було важко. Адже їм протистояла одна з найсильніших нині команд вищої ліги. До того ж «Металургові» довелося відігруватися. А робити це в середині матчу особливо складно.

Однак господарі знайшли сили сконцентруватися, відігратися і вирвати перемогу. Проте рахунок матчу не дає відчутної переваги жодній з команд. Усе вирішиться в Маріуполі. І прогнозувати остаточний результат цього поєдинку — річ невдячна.

Наостанок — перемога

Юнацька збірна України (U-16) закінчила тренувальний збір в Одесі. Наша команда наостанок знову зіграла з однолітками з Молдови. І цього разу українці святкували перемогу — 3:1 (перший поєдинок — 3:2). М'ячі в переможців забивали: Коркишко, 34, Петров, 58, Печерикін, 69.

Україна виступала в такому складі: Базилевич, Білий, Петров, Максименко, Ісмайлов (Якубовський, 73), Чаус, Мудрак (Шахов, 41), Марусин (Карноза, 41), Онишко (Гудима, 41), Печерикін, Коркишко.

Попереду в команди Юрія Калитвинцева турнір пам'яті Віктора Банникова (за традицією відбудеться наприкінці травня на стадіонах Києва і столичної області) і відбірний турнір до чемпіонату Європи в Білорусі (середина вересня).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Тут люблять Таню і Барто

■ СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Відкривати ніколи не пізно. Зірки, країни, непрочитані книжки, таланти.

Відкриття, нехай навіть незначні, як склянка води в спеку, бадьорять і окриляють.

Це знають діти, для яких щоденні крихітні знахідки чого-небудь новенького — потреба душі і допитливого розуму. Дорослі, втім, теж родом з дитинства...

На сцені тріо

...Допитливість привела мене до Національної бібліотеки для дітей. Перше відкриття, тобто враження: шкода, що розташована вона, м'яко кажучи, не в центрі столиці. Скільки дітей не мають змоги зануритися в книжковий творчий світ унікального за можливостями джерела знань через його незручне «далекобійне» місцезнаходження...

Щоправда, цей смуток зник, тільки-но протиснувся до переповненої зали. Настрій не міг не поліпшитися — на сцені чародіяли три милі Тетяни. Завдяки одній з них, Тетяні Кондратенко, я і відкрив чудесну бібліотеку на неромантичній околиці мікрорайону «Нивки». Вона — редактор популярної кольорової ігрової газети для саморозвитку дітей «Я сам(а)». Виданню незабаром 10 років і розповідь про нього, як і його засновника, — в найближчих номерах.

Інша гостя школярів, котра прийшли на свято, —Тетяна Димань. Її музика окриляє і надихає, діти співають чудові пісні не тільки в Києві («Козаком я хочу бути», «Киця» чув не раз у регіонах).

Третьою на цій двогодинній виставі була Тетяна Петровська — педагог за покликанням і поетеса від Бога, на чиї вірші пише пісні не лише Димань.

Талановите тріо радує дітлахів такими святами не перший рік. І завжди їх підтримують поети Василашко і Довжик. Обидва Василя. Це і на їхні слова пише музику Тетяна Димань. На зустрічі лунали не тільки твори бажаних гостей, а і Тартіні, Моцарта, Огінського, народні; поезія Миколи Ткача, Тамари Коломієць. Хто виконував? Звичайно, діти. Зі шкіл № 185, 172, а також школи мистецтв № 8 Святошинського району.

— Те-тя-но! Кон-дра-тен-ко!

Це линуло під завісу. Редактора і видавця діти знають і люблять: організовані нею призи до свят, сама газета, в якій ведеться діалог між дітлахами й дорослими на рівних — завжди сюрпризи, завжди відкриття. Вони, до слова, можливі завдяки давнім і вірним спонсорам видання — ЗАТ «Оболонь» (почесний президент Олександр Слободян) і Фонду Святої Марії (Ганна Матіко-Бубнова).

Буратіно грала Курносова

Там же, у дитячій бібліотеці, я вперше почув легендарних Агнію Барто і Рину Зелену. В аудіозапису, звичайно, але це незабутньо. Як неповторно акторка розповідала вірша про загублений у партері номерок і непобачений рознявою балет...

Юні таланти читали поезію улюбленої письменниці не менш самовіддано і смішно. Так само і танцювали, грали сценки з вистав. Агнії Барто, 100-річчя якої діти відзначали, гадаю, сподобалося б. Представник російського посольства, принаймні, залишився дуже задоволений і був щедрий на подарунки. Ну а я милувався виступами школярів. Особливо танцями зразкового дівочого ансамблю «Слов'яночка» Деснянського центру дитячої творчості (солістка — Олександра Курносова, котра грала... Буратіно). Чудових артистів виховали подружжя Андрій (заслужений артист) і Наталія Шелудько.

Чудовим був виступ і вихованців Світлани Коп'євої, керівника студії «Мрія» (запам'яталася Ярослава Лукавенко). До слова, учасники дійства — читачі бібліотеки. Як національної, так і районної, шкільної...

«Ми с Тамарой ходим парой...», «Наша Таня громко плачет...»

Хто сказав, що це вірші тільки для дітей? А дорослі живуть не такими самими емоціями, як дітвора? Отож-то.

...Дивлюся на плани заходів бібліотеки і заздрю школярам 1—9 класів. Щодня їм пропонують подорожі, літературні години, музичні вернісажі, огляди літератури, презентації журналів тощо. Але про це особлива розмова. Зазначу, що свята в стінах національної, зокрема згадані, стали можливі завдяки невгамовним професіоналам, чиє гасло «Знайти і не здаватися». Це директор Анастасія Кобзаренко, її заступник Тетяна Шамарина, завідувачки відділів Олена Качанова і Галина Гудзима. Це вони та їхні однодумці прагнуть створити для дітей світ відкриттів і розваг.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото з архіву «Голосу України».

На знімку: Тетяни (зліва направо) Димань, Петровська і Кондратенко з поетом, лауреатом премії ім. Лесі Українки Василем Василашком.

■ ДО ДОШКИ!

Ліцензії анулювали

Відбулося чергове засідання Державної акредитаційної комісії (ДАК), яку очолює міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко.

Основними питаннями були проблеми якості освітніх послуг, рівень організації навчального процесу та відповідності діяльності закладів вимогам законодавства.

Ліцензування, акредитація та інспектування мають стати ефективними механізмами впливу держави на якість освіти. Вимога часу — створити дієві перепони некомпетентності та неякісному навчанню.

За результатами роботи Державної інспекції навчальних закладів та комісій МОН, розглянуто матеріали перевірок навчальних закладів і прийнято рішення анулювати ліцензії Вищого приватного навчального закладу «Соціально-економічний університет» (Севастополь) та Міжрегіональної академії управління персоналом (у формі акціонерного товариства закритого типу) для Дружківського відділення.

Припинено освітню діяльність Житомирського інституту менеджменту і підприємництва Української академії бізнесу і підприємництва, яка здійснювалася без ліцензії МОНУ.

Відмовлено в ліцензуванні десяти вищим навчальним закладам. Зокрема, Державному агроекологічному університету «Менеджмент організацій» (перепідготовка) — спеціаліст; Волинському державному університету імені Лесі Українки «Журналістика» (бакалавр); приватному вищому навчальному закладу «Макіївський економіко-гуманітарний інститут» «Психологія» (магістр); Херсонському державному університету «Механізація сільського господарства» (бакалавр); Миколаївському державному гуманітарному університету імені Петра Могили «Правознавство» (спеціаліст); приватному вищому навчальному закладу «Європейський університет» для Пирятинської філії Бізнес-коледжу «Прикладна екологія» (молодший спеціаліст).

Трьом вузам не збільшено ліцензований обсяг.

Василь ШИНКАРУК, начальник управління ліцензування, акредитації та нострифікації МОНУ.

■ ШИРШЕ КОЛО

Є такі стипендії!

Десять кращих студентів Рівного до завершення навчального року отримуватимуть щомісяця по 250 гривень стипендії міського голови.

— Такі стипендії є у багатьох містах, але у нашому відбір майбутніх стипендіатів проходить у два етапи серед студентів не лише державних, а й недержавних вузів, — розповідає депутат Рівненської облради, заступник міського голови **Світлана БОГАТИРЧУК-КРИВКО (на знімку).** — На першому кандидатури (а це молодь, яка добре навчається й активна у громадському житті) подають ректорати вузів і студентські профспілки у міськвиконком. На другому претенденти пишуть і захищають свої проекти, автори десяти кращих з яких і стають стипендіатами.

Цьогоріч, скажімо, молоді була запропонована тема «Роль студентського самоврядування у розв'язанні соціальних проблем Рівного».

— Чи були цікаві проекти і який найкращий?

— У юнаків і дівчат чимало цікавих ідей. Багато їх у проекті четвертокурсника педагогічного факультету державного гуманітарного університету Леоніда Мустяци, робота якого визнана кращою. Він запропонував, зокрема, залучати бездомних за платню до прибирання міста; створити робочі місця для студентів. На думку Леоніда, вони могли б озеленювати місто, він прорахував необхідний для цього бюджет.

А ось студентка того самого вузу Тетяна Надаховська, крім вже згаданих проблем, пропонує спосіб розв'язання найгострішої з них — соціального житла для молодих сімей, а також участь студентів у реконструкції пам'яток архітектури і старих будинків, допомозі інвалідам і сиротам. Тетяна конкретно пропонує, як це все зробити.

Міська влада два останні роки активно співпрацює із студентськими організаціями, залучає їх до реалізації проектів. На жаль, хороші справи не всі вітають. Скажімо, ректор одного національного університету, знехтувавши думками й бажаннями студентів, офіційно відмовився від стипендії міського голови. Отож позбавив претендентів матеріальної допомоги, а місто — гарних ідей.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото автора.

Навчити вчителів

■ ЕКСПЕРИМЕНТ

Міністерство освіти і науки України запроваджує педагогічний експеримент у системі вищої освіти України з навчання основ інформаційних технологій.

МОНУ та компанія «Майкрософт Україна» провели семінар-нараду, присвячену початку експериментального проекту з навчання викладачів і студентів педагогічних вищих навчальних закладів (ВНЗ) інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ).

Педагогічний експеримент передбачає розробку навчально-методичних матеріалів та курсів для організації навчання викладачів і студентів «Основ інформаційних технологій», а також низку курсів для навчання майбутніх вчителів та вчителів інформатики.

Підкреслюючи актуальність проекту, Ярослав Болюбаш, директор Департаменту вищої освіти МОН, зазначив, що починати використовувати інтерактивні методи навчання потрібно вже зараз.

— З лекціями, семінарами і лабораторними роботами в тому вигляді, в якому їх проводять сьогодні, наша освітня система далеко не піде. І йдеться не про те, як навчити освітян натискати на кнопки комп'ютера. Викладач педагогічного ВНЗ повинен уміти ставити задачу, яка стимулюватиме студентів збирати й аналізувати інформацію з різних предметних галузей за допомогою ІКТ. Майбутні педагоги, у свою чергу, після закінчення освітнього закладу мають досконало володіти методами розробки навчальних програм нового покоління і розвивати інтерес до них вже у своїх підопічних-учнів.

За словами менеджера програм у сфері освіти компанії «Майкрософт Україна» Ольги Бунятян, програма передбачає і навчання основ ІКТ, і поглиблену підготовку вчителів з інформатики.

В експерименті візьмуть участь близько 80 педагогічних ВНЗ (зокрема, і післядипломної освіти) країни. Другий етап експерименту (2008—2009 роки) передбачає коригування навчальних програм і їхню апробацію на більшій кількості навчальних закладів.

Руслан ЛЕОНЕНКО.

Музей іграшки

Торік у Києві, на Кловському узвозі, 8 відкрився Музей іграшки. Експонати для нього, між іншим, започатковувавши постійно діючу виставку, почали збирати ще до війни.

А нині в Музеї іграшки — понад десять тисяч експонатів. Нещодавно відвідувачам презентували «Квиток у дитинство» — виставку із 700 іграшок. Це різноманітні вироби з тканини, дерева, паперу, поліетилену, навіть із курячого пір'я...

Кожен гість музею знайде тут «свій» експонат.

— Один із дорослих відвідувачів був у захваті від здавалося б найзвичайнісінької блакитної машинки, — розповіла методист закладу Юлія Кобас. — Каже, у мене така само в дитинстві була. Можна, запитав, у руках потримати?

Не можна, виявилося. Адже облаштування кімнати, де до іграшки можна буде торкнутися, поки що лише у планах музейників.

Та головне тут — раритети. Наприклад, майже сторічний пупс-негреня, один із перших конструкторів «Від коня до трактора» (40-ві роки XX століття), ляльки в чобітках на «блискавці» та в національних костюмах, що символізують усі області України.

Музей іграшки — то не лише місце екскурсій для школярів та менших дітей, а й культурна спадщина народу.

Анна БОЙКО.

На знімку: Ліза роздивляється 8-річна Ліза.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ БАТЬКІВСЬКІ ЗБОРИ

Право маєте. Користуйтесь

Виховую двох синів — 8 і 14 років. Чи маю право на додаткову відпустку?

Світлана Г-р, сільська вчителька.

Куп'янськ Харківської області.

Відповідно до Закону України "Про відпустки" жінки, які мають двох і більше дітей віком до 15 років або дитину-інваліда, мають право, зокрема, на щорічну відпустку за бажанням працівника в зручний для нього час. Ви можете також піти у щорічну додаткову оплачувану відпустку тривалістю 7 календарних днів без урахування святкових і робочих днів, і у відпустку без збереження заробітної плати за бажанням працівника (надається в обов'язковому порядку) — тривалістю до 14 календарних днів щорічно.

СУСПІЛЬСТВО

П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 54 (3804)

В Україні зростає захворюваність на грип і гострі респіраторні інфекції

У музеї Українського народного декоративного мистецтва відбувся вечір пам'яті всесвітньо відомої української художниці Катерини БІЛОКУР

■ ЗВ'ЯЗОК СТОЛІТЬ

Підкласти свиню

Житомир — не Одеса, та й він вочевидь не хоче відставати від «столиці сміху». Одна з місцевих газет вмістила «портрет» свині. На ній великими літерами написано: «Я за...» І далі прізвище відомого на Житомирщині діяча. До того ж тим кольором, що використовує в агітаційних цілях партія, в якій він перебуває. Автор публікації запевняє, що побачив цю хрюкаючу «агітаторку» на одній з вулиць Житомира. А щоб читачі у цьому не сумнівалися, газета дала ще два знімки: свиня в інтер'єрі міста. От тільки після прочитання того матеріалу закралася підозра, що зустріч автора репортажу зі свинею відбулася не зовсім випадково. Таке припущення з'явилося тому, що в надто вже своєрідному стилі про це написано. А на додачу — фейлетон на іншій сторінці цієї само газети про того самого діяча. Причому вже без свинячого чи якогось іншого інформаційного приводу.

Звідки з'явилася свиня? Та, мабуть, із... 1905 року. Торік у грудні інша місцева газета помістила матеріал про те, що й сто років тому кандидати в депутати міської думи не цуралися чорного піару. І одного чудового дня тодішні житомиряни побачили у великій калюжі, що була в самому центрі головного міста губернії, п'ятеро свиней, на спинах яких було написано фарбою: «Я обираю Сокольського!» Небагато змінилося в Житомирі за сто років...

Втім, що таке ота цілком реальна свиня, яка бігала собі по вулиці, порівняно з тими, що їх згідно з відомою приказкою одні учасники перегонів намагаються підкласти іншим. Наприклад, представники двох політичних партій, до того ж абсолютно протилежних за спрямуванням, звинуватили Брусилівську райдержадміністрацію (керівники якої, зрозуміло, у виборчих списках) у нецільовому використанні коштів, виділених на оздоровлення дітей-сиріт і дітей-чорнобильців. Органами прокуратури навіть справу було відкрито, про що повідомили різні ЗМІ. А як було насправді, розповідає заступник голови РДА Антоніна Правдивець:

— То були зовсім не державні цільові кошти для певних категорій дітей. Гроші на наше прохання виділила Київська міська держадміністрація для оздоровлення школярів.

Виходить, насправді ще й похвалити треба керівників РДА, які в умовах цейтноту (часу на підготовку виїзду було вже вкрай мало) зуміли оздоровити додатково велику групу дітей.

Але все це — пристрасті на рівні тих, хто прямо чи опосередковано бере участь у перегонах. Жителям обласного центру ці вибори взагалі видаються нуднуватими. Бо є з чим порівнювати. А з якими відомими всім іменами ті спогади пов'язані! Після того як по Житомирському виборчому округу у зв'язку з переходом на іншу роботу склав повноваження Юрій Єхануров, на вакантний мандат відбулися «довибори Бакая». То нічого, що потім виставили місту круглий рахунок за те, що одну з вулиць заасфальтували нібито безплатно — в подарунок від кандидата, зате закрилася «платна переправа»: раніше в негоду брали гроші за перевезення пішохода на візку через дорогу до головного ринку. А скільки знаменитостей з концертами на площі виступило, починаючи з ОрБАКАЙте, скільки феєрверків люди надивилися! Щоправда, після голосування ні разу не бачили самого Бакая, нині вже взагалі громадянина Росії. На наступних виборах житомиряни обрали Володимира Сацюка. Він більше комп'ютери любив дарувати. З відомих причин місто давно без свого депутата у Верховній Раді: засидівшись на двох кріслах, втратив обидва, та ще як перший заступник голови СБУ невдалий час вибрав для відомої вечері з тодішнім кандидатом у Президенти.

Нинішнім виборам найбільше раді студенти — замість того, щоб сидіти на лекціях, вистоюють у наметах, пропонуючи перехожим агітаційну літературу, але тих більше цікавлять великі настінні календарі. На деревах, линяючи від негоди, теліпаються разом на вітрі стрічки різних партій. Серед них у місті немає такої, яка б набагато відірвалася від інших. Між блоком «із сердечками» і помаранчевим — різниця невелика. Соціологів здивувало, що білосині в Житомирі менш популярні, як на решті території області. А ще те, що готових проголосувати за Народний блок Володимира Литвина виявилося значно більше, ніж вони очікували.

Головна інтрига — вибори міського голови. А найбільше пригод випало народним депутатам України. Володимиру Зайцю навіть екскурсію довелося влаштовувати — для членів міської територіальної виборчої комісії та журналістів, щоб побачили його житомирську квартиру і зовсім маленького Володимира Володимировича Зайця — сина, який народився в Житомирі, щоб сусіди підтвердили, що тут живе. Та навіть і після рішення суду комісія, прозасідавши два дні, не визнала права балотуватися на посаду міського голови. Народному депутату довелося знову звертатися до суду. Розгляд тривав два дні, сусіди по будинку виступали в ролі свідків. З березня суд прийняв рішення: зареєструвати.

За трохи іншим сценарієм розгорталися баталії в народного депутата Віктора Развадовського. Кандидатом на посаду міського голови його зареєстрували без проблем. Та потім один з опонентів звернувся до суду — і виграв. З виключенням зі списків не погодився В. Развадовський. Рішення Апеляційного суду було на його користь.

У довгому списку претендентів на посаду міського голови — і колишній міністр агрополітики, колишній голова облдержадміністрації Сергій Рижук.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Демаркація дружбі народів не завада

Більшість нелегальних мігрантів, які штурмують українські кордони, прибувають до нас із Росії. Причому це не тільки брати-слов'яни. Щоб Україна не перетворювалася на перевалочний пункт для непроханих гостей з Азії, котрі прагнуть потрапити в благополучну Європу, необхідно, насамперед, позначити на місцевості (демаркувати) наші кордони. До останнього часу Москва всіляко затягувала переговорний процес, заперечуючи саму потребу демаркації. Навіщо, мовляв, будувати паркан між двома братерськими народами? Про те, кому насправді вигідні віртуальні кордони, кореспонденту «Голосу України» розповів помічник Голови Держкордонслужби України, голова українських делегацій змішаних (спільних) прикордонних комісій з перевірки (огляду) проходження лінії держкордону генерал-майор Борис ТРЕГУБОВ.

— Борисе Дмитровичу, то навіщо нам, як кажуть російські політики, «колючий дріт на кордоні»?

— По-перше, жодного колючого дроту там не буде, а по-друге — кожна суверенна цивілізована держава повинна мати чітко позначені кордони. Віртуальні межі ускладнюють роботу прикордонників і обіцяють непогані заробітки контрабандистам і переправникам нелегальних мігрантів. Піймають, приміром, наші «зелені кашкети» у лісі групу нелегалів, а ті їм кажуть: не винуваті, мовляв, гриби шукали, заблукали. Жодних прикордонних знаків тут не видно. І за законом ми зобов'язані їх відпустити.

— На останньому засіданні україно-російської експертної групи з демаркації московська делегація нарешті змирилася з тим, що кордон між Україною і Росією буде позначено на місцевості. Але офіційний склад російської делегації у спільній демаркаційній комісії так і не був затверджений. До Києва на переговори приїхали люди, не уповноважені приймати якісь рішення...

— Почасти так. Свій склад офіційної делегації вони пообіцяли затвердити до березневого засідання делегацій України і РФ з розмежування Азовського, Чорного морів і Керченської протоки.

— Чи були в пострадянській історії випадки, коли демаркацію проводили в односторонньому порядку?

— Таких прикладів небагато. Свого часу Російська Федерація в односторонньому порядку демаркувала кордон з краї-

■ АКЦІЇ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Буде газ і для нас

Представники «Голосу України» вирушили до однієї із найвіддаленіших «точок» Донецької області — Красного Лиману, щоб особисто вручити передплатникам призи. Наші читачі Володимир Петрович Капшук та Сергій Іванович Ковзель виграли футболки від Міжнародного Слов'янського університету (Харків) із логотипами університету та нашої газети.

Відрядження на північ області — чудова нагода дізнатися про те, чим живуть мешканці міста і району. А найкращим «барометром» стала пряма лінія, яку цього дня провів міський голова Леонід Перебийніс. На 44 дзвінки відповів протягом двох годин керівник міста. Із них близько десятка стосувалися газифікації вулиць і будинків.

— Торік у місті газ отримали ще 60 вулиць і будинків, це приблизно 12 відсотків населення, — прокоментував Леонід Григорович. — Частково роботи були профінансовані населенням, частково — з бюджету. Люди відчули смак до газифікації. Хтось дякував, хтось турбувався про себе. Нещодавно сесія обласної ради прийняла програму розвитку систем газопостачання населених пунктів області. У програмі передбачено розв'язання проблем і нашого міста. Роботи з газифікації триватимуть і цього року.

Мешканці Красного Лиману телефонували міському голові з різних питань. Хтось не отримав державний акт на землю, хтось скаржився на сусідські бур'яни чи на те, що на вулиці женуть самогон або крадуть метал (називалися адреси). Болючим для краснолиманців залишається питання працевлаштування. Всі хочуть працювати на залізниці, найбільшому та найстабільнішому підприємстві міста, але там не в змозі дати роботу всім бажаючим. За даними міського центру зайнятості, нині на обліку перебувають тисячу осіб, із них приблизно чверть — безробітні до 28 років, майже половина — від 28 до 35 років. І хоча протягом року працевлаштовані 1072 особи, лави безробітних постійно поповнюються. Потрібні нові виробництва, де б могли знайти себе молоді люди.

Городяни і селяни, які телефонували на «пряму лінію», висловлювали стурбованість станом бюджетної сфери — соціального захисту, медицини, освіти. Вирішити частину проблем могло б надання Красному Лиману статусу міста-курорту. Мальовнича природа краю приваблює тисячі відпочивальників, але, на жаль, цей факт ніяк не відбивається на наповненні місцевого бюджету.

— Формульний підхід, який використовується для всієї України, не враховує особливостей нашого міста, — підкреслив Леонід Перебийніс. — Ставити питання про закриття шкіл та дитячих садків буде неправильно. Але що можна зробити, коли 90 відсотків виділених коштів, а то й більше, іде на зарплату? Немає грошей на розвиток закладів, на заохочення працівників. Ми не вимагаємо нічого надзвичайного. Але просимо, щоб наш бюджет забезпечував потреби соціальної сфери міста.

Ліна КУЦ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.
Фото
Олександра ПАСІЧНИКА.

Протягом двох годин Леонід Перебийніс відповів на 44 дзвінки від мешканців Красного Лиману

Володимир Капшук виграв футболку від нашого партнера — Міжнародного Слов'янського університету

Для Сергія Ковзеля приїзд представників редакції був приємною несподіванкою

нами Балтії. Але все-таки сусіди повинні вміти домовлятися, а не шантажувати одне одного якимись односторонніми діями.

— За сприятливого збігу обставин скільки часу потрібно для того, щоб позначити на місцевості всю російсько-українську ділянку кордону?

— Важко сказати, темпи залежать від багатьох чинників. З нашого боку координує цю роботу МЗС України, основні роботи з винесення лінії держкордону на місцевість виконує Укргеодезія. На Держкордонслужбу покладено обов'язки забезпечувати режим держкордону під час демаркаційних робіт, а також забезпечувати елементами прикордонних знаків і супутніми матеріалами. З цим проблем не буде. Спочатку геодезисти повинні позначити серединну лінію, а вже потім по обидва боки від неї встановлюють прикордонні стовпи. Наскільки мені відомо, Укргеодезія готова виставити максимальну кількість робочих груп.

— А як із грошима? Фінансувати роботи з демаркації повинні обидві сторони...

— На ділі виходить так: скажімо, одна сторона проводить аерофотозйомку всієї ділянки кордону, друга повинна обробити ці дані або створити картографічну продукцію на таку само суму. Ми маємо у своєму розпорядженні певні кошти, необхідні для початку демаркації, є й елементи прикордонних знаків. Але боюся, що цього року нам більше доведеться узгоджувати всі організаційно-технічні документи — положення про демаркацію, інструкції різного плану. Проекти цих документів ми розробляли в односторонньому порядку. На минулій зустрічі в Києві їх вручили російським експертам. Було заявлено, що до березневого засідання вони зуміють зазначені документи опрацювати й озвучити своє бачення цих питань.

— Чи не вийде так, що десь кордон проляже посередині села чи вулиці?

— Я знаю принаймні один такий населений пункт — селище Чорткове-Мілове. Кордон проходить саме по вулиці Дружби народів. З одного боку від Дружби народів — Мілове Луганської області, з другого — Чорткове Ростовської.

Можливо, десь виникнуть складності — через те, що під час делімітації не було враховано інтереси окремих землекористувачів. Виявиться, що після демаркації землі українського суб'єкта господарювання залишаться за кордоном, у Російській Федерації. Тоді доведеться або за домовленістю з місцевою владою обох країн і самими суб'єктами господарювання робити обмін рівноцінними ділянками землі, або виносити такі спірні моменти на засідання спільної демаркаційної комісії.

— Кажуть, жителям цієї вулиці дорогою на роботу і назад доводиться двічі на день проходити прикордонний і митний контроль на автомобільному пункті пропуску «Чорткове-Мілове»...

— Цю проблему повинна врегулювати майбутня угода про спрощений порядок перетину кордону для мешканців прикордонних районів. Демаркація дружбі народів не завада.

Розмовляла
Ганна ЛУКАНСЬКА.

Сусіди повинні вміти домовлятися. Праворуч на знімку — генерал-майор Борис Трегубов.

Р. S. Зараз Україна проводить демаркаційні роботи тільки на кордоні з Молдовою (загальна довжина — 1225 км). За три неповних роки прикордонні стовпи з'явилися на 500 кілометрах.

На «Криворіжсталі» звільнень не планується

Фонд держмайна України завершив перевірку господарювання нового власника ВАТ «Криворіжсталь» компанії «Міттал Стіл». Висновок — компанія виконує всі зобов'язання, зафіксовані у договорі купівлі 93,02 відсотка акцій заводу. Особливо комісією ФДМУ відзначено виконання інвестиційних зобов'язань з природоохоронних заходів, збільшення фінансування соціальної сфери, збереження штатної кількості працюючих на підприємстві. Як прокоментував результати перевірки голова профкому ВАТ Юрій Бобченко, вони об'єктивні, що підтверджує і його підпис під підсумковим документом. Тож розмови про скорочення штату новими власниками не відповідають дійсності.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Чисті лики

виводить на стінах власноруч збудованого храму отець Іван

У невеликих Паплинцях, що в Старосинявському районі на Хмельниччині, якщо і було колись яке багатство — то це старий храм. Кажуть, десь поряд був штаб Хмельницького, й він, може, молився в тому храмі. Але від церкви залишилися тільки спогади: простоявши віки і війни, не витримала вона радянського атеїзму.

Коли дев'ять літ тому молодий протоєрей Іван Пукас, випускник Київської семінарії, приїхав у Паплинці, церкви тут не було. Та тільки зібрали перші пожертви і привезли будматеріали, отець Іван першим став до роботи. Мурував, тесав, місив розчин...

Сільський батюшка не бігав по чиновницьких кабінетах, листи із проханнями не писав, а все починав робити сам. Кращої агітації і не треба було — сільський люд швидко підтримав отця Івана. Так за два роки у селі знову з'явилась своя церква. Але в нові стіни треба було вдихнути церковне життя. Отець Іван відклав кельму і взявся за пензлі та теслярський інструмент.

Художні таланти мав змалку. Перше, що взяв у житті в руки, був олівець. Після школи вступив до художнього училища. Малювання, різьба давалися легко. Але душа наверталася до Бога. Тому вслід за художнім училищем була духовна семінарія.

За такий шлях отець Іван не перестає дякувати Богові. Вважає себе щасливим, бо і душа його, і руки віддані улюбленій справі.

Після богослужіння отець Іван міняє рясу на малярський халат. Навіть чорнову роботу робить сам — чотири рази грунтував стелю і стіни під розпис. А вже потім почав виводити чисті лики.

Той, хто писав ікони, знає, що це справжнє таїнство. Колись богомази перед роботою довго молилися, постили, готували душу. А до роботи просили благословення і одягали чисту сорочку.

Отець Іван від цих правил не відступає, хоч розповідати про це не хоче — не годиться виставляти на люди свої молитви, а тим більше вихвалятися цим. Але не приховує, що не раз перечитав житія святих, чиї образи вивів на стінах своєї церкви.

Чотири місяці розписував отець Іван свій храм. Аж поки і руки, і фарби не почали холонути від зимових морозів. Тепер тільки й чекає весняного тепла, щоб закінчити свій благословенний труд.

І півроку потрібно було йому, щоб виготовити ще одну прикрасу для своєї церкви. Тонкий узор іконостасу — теж його робота.

Заїжджі мистецтвознавці оцінили іконостас у 14 тисяч євро — коштовніс усієї церкви дешевший! Та не в грошах річ. Отець Іван зробив цей дарунок і для церкви, і для паплинчан із щирою вірою в те, що дух української церкви переможе усі чорні помисли.

У селі отець Іван став взірцем служіння своїй справі. Тому до його голосу дослухаються не лише у справах духовних. Не буває жодного сходу села, де б отець Іван не сказав свого слова.

Було, пообіцяли до Паплинець підвести газ. Збирали по півтори сотні гривень на проект, потім — по півтори тисячі на трубу. Та отець засумнівався: чи вистачить тих грошей на проект, вартість якого три мільйони гривень? Хто ж доплачуватиме різницю?

Побоювання справдилися. Практично усі гроші пропали, а газ до села не дійшов. Нинішня районна влада каже: надурили вас колишні керівники, тепер треба все починати заново.

А чому не використати електроенергію, вартість якої вночі становитиме лище три копійки за кіловат? Отець Іван першим взявся за підрахунки. Вважає, що першим споживачем нового тепла стане його церква. А далі — все село піде.

На те він і пастир, щоб вів людей за собою. А Паплинці не сушать голову, якій владі довіритися. Тій, що вміє і молоток, і пензель у руках тримати. Що не просить, а будує. Що не про себе, а про людей дбає. Що дає тепло душам і оселям.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: кожен образ у цій церкві — робота отця Івана.

Фото автора.

■ ОТАКОЇ!

Мобільний «лохотрон»

Подруга ридала у слухавку: «Мене «розвели»! Розуміючи, що мова йде не про її благополучний шлюб, довідуюся, в чому справа. З'ясувалося, що «розвід» відбувся по телефону. Мобільному. У результаті Оксана позбулася трьохсот гривень.

В обідню перерву їй зателефонував молодик, який представився працівником компанії «Київстар». Він повідомив приголомшливу новину. Десять щасливчиків, у тому числі й моя подруга, стали переможцями акції компанії. Кожен з них виграв по п'ять тисяч гривень від спільного проекту «Київстара» і «Приватбанку». Взагалі Оксана — жінка розумна. Тому досить прискіпливо розпитала і про саму акцію, і про те, наскільки можна вірити такій новині. Її запевнили, що протягом останніх двох тижнів усі українські телеканали й газети лише про це й говорили.

Зрозуміло, що через неможливість для нормальної людини пригадати все, про що пишуть і показують ЗМІ, вона й повірила. Тим паче молодий голос був надто вже переконливий і щиро радів разом із нею виграшу. Але одержати «законні» гроші не так-то й просто. Треба протягом півгодини купити дві картки поповнення рахунку по 150 гривень або чотири картки по 75 гривень. Пояснив, що гроші ці підуть як податок з виграшу до Пенсійного фонду. Пропонувалося картки не розкривати і зателефонувати милому представнику компанії.

— А що я втрачаю, власне кажучи? — міркувала подруга. — Зрештою, якщо це і підступ, залишу картки собі й найближчі кілька місяців не буду на них витрачатися. Так і зробила. Купила дві картки по 150, зателефонувала. Голос із слухавки почав давати нові вказівки. Оксана каже, що всі дії робила ніби під гіпнозом. Стерла захисну плівку, назвала цифри. Більше того, продиктувала прізвище, ім'я, по батькові, номер свого паспорта, місце проживання. А молодик не вгавав: «Тепер візьміть наступні чотири картки». «Які?! —запитує жінка. — Мова була лише про дві». «Та ні, — продовжує «представник», — адже я вам чітко сказав: і дві по 150, і чотири по 75».

Перед таким натиском Оксана відступила. Фінанси не дозволяли витратити за годину шістсот гривень. Звичайно, трохи засмутилася через неможливість одержати приз у п'ять тисяч. Але знову-таки заспокоїлася тим, що картки при ній. І лише через деякий час до неї дійшло, що користі тепер від них ніякої. Адже сама продиктувала номери рахунків невідомому «представникові» компанії.

— Ти знаєш, прикро не через гроші, — каже подруга. — Соромно комусь сказати, що так легко «повелася» на обман. Засміють. А от потенційних клієнтів мобільних шахраїв попередити не завадило б!

Це ще не кінець історії з мобільним «лохотроном». Оксана звернулася до Центру обслуговування клієнтів компанії. Там, дивлячись на неї, хіба що пальцем біля скроні не покрутили. Дали заповнити заяву. Переписали номери карток і пообіцяли — допоможемо, чим зможемо.

Звичайно, безглуздо виправдовувати подругу. Приказку про безплатний сир знають усі. Але все-таки незрозуміло, чому компанія, яка витрачає величезні гроші на свою рекламу, не попереджає клієнтів про можливі провокації, не намагається знайти шахраїв? Адже, за словами працівників центру, обманутих чимало. А може, великому операторові просто вигідні такі «розводи»?

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

«Чайка» під прицілом

■ **ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ**

Сказав «А» — не будь «Б».
Олексій Шяллі.

До Київради вже стільки претензій висунуто стосовно питань на земельній ниві, що скандали з цього приводу вже нікого не дивують. Але ситуація, про яку розповіли «Голосу України» члени автогаражного кооперативу «Чайка», здається мені анекдотичною.

Уявіть: сусід володіє земелькою, вартість якої дедалі зростає. Має державний акт, що засвідчує право на постійне користування нею. Та одного дня, не вказуючи причин, погоджується... забрати у нього ділянку. Влада її вилучає і передає автокооперативу. Минає кілька років і сусід раптом волає: поверніть землю-годувальницю, мовляв, відмовився від неї згарячу, «в розумінні чинного законодавства», неправильно, сім'я нині проти. Суд ділянку фактично не повертає, але визнає недійсним рішення влади про надання її кооперативу і скасовує відповідний акт про право власності.

Ось такий анекдот. Почувши його, сміються всі, крім членів автогаражного кооперативу та його інвесторів.

Себе перехитрували

Тепер, як кажуть судді, перейдемо до розгляду обставин справи. Сьогодні в столиці добиваються землі, як депутатського мандата. А ще чотири роки тому не знали, як її спекатися. Маю на увазі не власників присадибних соток, а підприємства-банкрути, що стояли на колінах на великих площах. Питанням, як спекатися, переймалося, судячи з усього, і відкрите акціонерне товариство «Виробниче об'єднання «Київський меблевий комбінат» (ВАТ «ВО «КМК»), яке мало майже два гектари захаращеної болотної території. Її ще у листопаді 1998-го рішенням Київради № 51/152 надано меблевикам у постійне користування під будівництво гаражів для індивідуального транспорту, видано на неї відповідний державний акт. Ця ділянка, як розповідають, «гуляла» під сміттям не один рік, а податки за неї сплачувалися.

Загальні збори акціонерів ще у квітні 1997-го надали правлінню ВАТ право приймати рішення щодо відчуження землі, яка використовується нераціонально. А через три роки, у квітні 2000-го, затверджуючи Положення про правління товариства, його акціонери, вважаю, самі себе перехитрували. Вони проголосували за пункт 5.1(г), яким «Голова правління... розпоряджається майном», а пунктом 5.5(з) застерегли, «що рішення з питань, передбачених п. п. а, б, в приймаються правлінням і не можуть бути передані на розгляд одноособово голові правління». Про які питання йдеться? Про затвердження заходів, необхідних для виконання поточних планів діяльності ВАТ; розробку бізнес-планів товариства; затвердження щорічних кошторисів, штатного розпису та посадових окладів. Тобто про майно взагалі і землю зокрема в зазначених пунктах — жодного слова.

Голова правління товариства Володимир Бусько, враховуючи, очевидно, фінансовий стан підприємства, збитки від «непрацюючої» території вирішив... Втім, йому слово.

— Коли пустир став важким тягарем для нас, я у серпні 2002-го звернувся до Київради з листом, в якому зазначив, що ВАТ «ВО «КМК» не заперечує щодо вилучення у товариства земельної ділянки площею 1,67 га і закріплення її за автогаражним кооперативом, створеним нами. Звернення це я передав голові «Чайки», який мав оформляти відповідні документи. Підписую я, самі розумієте, сотні паперів, тому тоді не переймався, які з рішень були в моїй компетенції, а які — правління.

Погодьмося з Володимиром Олександровичем: діяв він винятково в межах своїх повноважень, визначених загальними зборами акціонерів шість років тому. Діяв в інтересах комбінату, безумовно.

...«Чайка» наразі розправляла крила, ефективно освоюючи колишнє звалище. Добротні двоповерхові гаражі росли на очах, територія ставала дедалі привабливішою. 25 вересня 2003 року депутати міської ради за листом Володимира Буська спромоглися прийняти рішення № 31/905 (п. 36). Відповідно до нього земельна ділянка площею 1,67 га на вул. Фрунзе, 82 передана «Чайці» (1,22 га — у приватну власність для будівництва, експлуатації та обслуговування гаражів, а 0,45 га — в оренду на 25 років для будівництва, експлуатації та обслуговування приміщень міні-автосервісу та магазину супутніх товарів).

Добровільна відмова, певно, аж ніяк не порушувала прав акціонерів. Принаймні у 2003—2004 роках ніхто з них не оскаржував дії голови правління чи рішення Київради. Мовчали ревкомісія, загальні збори.

«Чайка» за цей час на заздрість безгаражним власникам авто злетіла ще вище. Грошовиті кияни могли придбати тут шикарні бокси — їх побудовано 222, та зайнято нині лише 176. Інвестори, не озираючись, вкладали кошти в будівництво, благоустрій території (за винятком 0,45 га, про що мова попереду).

Серед членів кооперативу — п'ятеро працівників комбінату. До того ж, за інформацією «Чайки», сам голова правління Бусько, його донька і зять мають тут «стійло» для залізних коней... Однак з 1 січня 2005-го будівництво припинено — спочатку в зв'язку з переоформленням будівельної документації, а тепер — з намаганням підстрелити «Чайку».

Сьогодні в столиці добиваються землі, як депутатського мандата. А ще чотири роки тому не знали, як її спекатися.

За чий рахунок протверезіння?

Здавалося б, хто може цілитися в птаха, який тільки-но став на крило? Не повірите: той, хто дав йому життя. Відкрите акціонерне товариство «ВО «КМК».

Саме від нього Господарський суд столиці торік у листопаді отримав адміністративний позов, який потім кілька разів уточнювався і, врешті-решт, став такий: просимо суд визнати незаконним та скасувати п. 36 рішення Київради № 31/905 від 25.09.03; визнати незаконним та скасувати Державний акт про право власності на земельну ділянку; зобов'язати міську раду, головне управління земельних ресурсів КМДА видати (повернути) ВАТ оригінал Державного акта постійного користування землею від 10.06.99 р., яким посвідчено за товариством право на землю.

Як жартують росіяни, «а поутру они проснулись...».

Дивним чином це «протверезіння» збіглося із зміною на комбінаті ключових власників, стверджують члени кооперативу в листі до редакції. І розповідають, що торік влітку почалися «претензії» до голови правління «Чайки». Колишній військовий Іван Асаулюк на цю наживку, як стверджує, із принципу не клюнув.

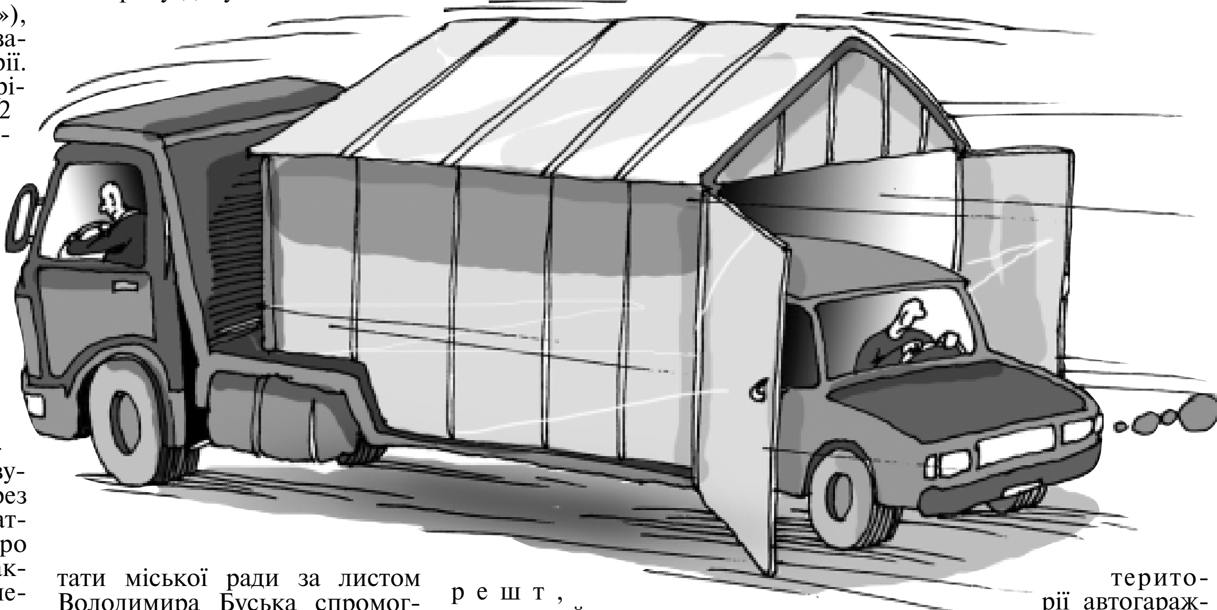
— Як можна зрадити свою «Чайку», партнерів, інвесторів — понад сотню членів кооперативу? — обурюється Іван Іванович. — Та й чому раптом ми маємо поступатися? Усі ці роки численні контролюючі органи не знайшли жодних принципових відхилень, порушень від проекту, ведення будівництва, бухгалтерії тощо. Чим і кому ми не догодили?

«Протверезіння» збіглося із зміною на комбінаті ключових власників, стверджують члени кооперативу в листі до редакції.

— Може, хтось накинув оком на земельку в престижному районі і прагне викинути «Чайку» з гнізда? — не приховую своєї думки в бесіді з керівником правління ВАТ.

— Дурниці все це, — відрізав Володимир Олександрович. — Я думаю, причина подання позову — ось цей припис.

Уважно вивчаю документ і не можу второпати його зміст, а, головне, зв'язок з нинішніми діями акціонерів. Провідний спеціаліст з головного управління контролю за благоустроєм та зовнішнім дизайном Києва 1 листопада 2005-го виявив порушення на території автогаражного кооперативу і запропонував «припинити самовільні роботи з будівництва двоповерхових гаражів...».

Приїхали! По-перше, будівництво, нагадаю, не ведеться з 1 січня 2005-го. По-друге, припис чомусь адресовано пану Буську, який не має жодного стосунку, як керівник правління ВАТ, до території кооперативу і його діяльності. Ну, помилився провідний спеціаліст, буває. Скажіть йому про це, Володимире Олександровичу!

Може, й сказав. Та через день уже начальник провідного спеціаліста інформує в. о. голови Подільської РДА (копія Буську), що в «Чайці» ведуться самовільні роботи, а «вимоги приписів... не виконуються». А ще через чотири дні у господарський суд пішов адміністративний позов...

Суд його прийняв, розглянув, задовольнив частково: рішення Київради від 25.09.03 і Державний акт визнано незаконними та скасовано.

— А як, скажіть, я мав реагувати на той припис? — наче виправдовується голова акціонерного товариства. — Я довго закривав очі на всілякі порушення автокооперативу...

Втім, попереду апеляційний суд. Аргументи?

Вони у юристів Київради, Головного управління земельних ресурсів Київміськдержадміністрації (відповідачів) та кооперативу «Чайка» (третя особа). Якщо коротко, є такі причини: судя, на думку адвокатів, повинен був відмовити у позові ВАТ, оскільки ним пропущено терміни звернення до суду; інтереси акціонерів Київрадою не порушені (доказів на підтвердження зворотного суду не надано); до повноважень Київради та Головного управління земельних ресурсів КМДА не належить перевірка правосуб'єктності посадових осіб господарських товариств щодо підписання документів від їхнього імені.

Блохи у пір'ї

— Нам передали, що членам кооперативу рано чи пізно доведеться розібрати гаражі по цеглині і вивезти.

Це з болем розповів мені один із солідних інвесторів. Він вклав не один десяток доларів у будівництво і тепер не може реалізувати бокси.

— А ви готові розбирати і вивозити? — запитую у Володимира Буська.

— Як вирішить суд, — чую вкотре.

Може, для нього гаражі родини і не найбільша цінність, але легкість, з якою готовий розпрощатися з власністю, здивувала. Як здивували мене й інші відповіді.

Пам'ятаєте, про порушення в кооперативі він казав? З'ясувалося, перевірка «Чайки» управлінням контролю за благоустроєм проводилася за листом... Буська. Що ж, спочатку добровільно відмовилися від землі, а тепер підняли руку на самого Сан Санича і депутатів, вимагаючи повернути дорогоцінну? З'явилися, схоже, кошти знести капітальні гаражі і побудувати... що? Може, казино? Так у тому промисловому районі такі заклади заборонено зводити.

Не можна, не по-людськи, я сказав би, вимикати електро- і водопостачання серед лютої зими. Але ж акціонери зробили це, незважаючи на відповідні договори з «Чайкою» і справну сплату за послуги. «Я ж повинен був якось реагувати на припис», — повторив керівник меблевиків.

Та я думаю: припис тут, як дверцята до канапи. «У зв'язку із самовільною врізкою по підключенню водоспоживання від мереж комбінату ставимо вас до відома про припинення подачі води... і розриві договора на комунальні послуги» (стиль збережено. — **Авт.**).

Логіку смакуєте? Звідки взявся договір, якщо була «самовільна врізка»? Ще про «порушення», на які закривав очі Бусько (а, власне, чому він мав розплющувати їх і слідкувати за тим, що діється на чужій території?).

Ділянку площею 0,45 га, як зазначено вище, «Чайка» отримала в оренду на 25 років рішенням Київради у 2003-му. Але підписувати договір глава міста не поспішав. Це зробити його зобов'язав за позовом кооперативу господарський суд тільки у серпні 2005-го. А до того «неоранy» землю вздовж і поперек обходили перевіряльники.

Шукали бліх у пір'ї, яке не належало «Чайці»?..

Єдиний, хто може розв'язати гордіїв вузол, — це суд. Він знає, як відділити зерно від полови і за бажання та достатнього професіоналізму легко встановить, звідки в стільцях ніжки «ростуть»...

Іван ІЛЛЯШ.

Київ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ПАМ'ЯТЬ

Ми йшли крізь гуркіт канонади...

Щиро дякую за хорошу газету, яку передплачую ще з 1992 року. Торік я порадував «Голосом України» ще й сусідів та родичів: передплатив додатково п'ять примірників газети. Вона теж їм сподобалася, отож нині вже передплачують «Голос України» самі.

Мені, як фронтовику, приємно, що газета багато уваги приділяє темі подвигу нашого народу у Великій Вітчизняній війні, публікує спогади ветеранів. На жаль, досі не доводилося зустрічати згадок про Уральський добровольчий танковий корпус — легендарне військове з'єднання, в складі якого довелося пройти фронтовими дорогами й мені. Тому, хоч коротко, хочу про нього згадати.

За півтора роки бойових дій корпус одержав 27 подяк Верховного Головнокомандувача, 27 разів йому салютувала Москва! На Орловсько-Курській дузі особливо відзначилася і наша мотострілкова бригада. Тоді під містом Унеча наші піхотинці першими увірвалися до німецьких окопів і в рукопашному бою (застосовуючи штик-ножі, якими були озброєні всі бійці корпусу) перемогли ворога. Після цього бригаді було присвоєно звання Унечської, а німці дали танковому корпусу назву «Шварцемессер» («Чорний ніж»). Тому й тікали, де б ми не з'являлися.

Але від наших танків не втечеш! Наздоганяли вони ворога й на українській землі — в боях за Кам'янець-Подільський, Львів, Коломию, Проскурів... А далі — визволення Польщі, Чехословаччини, битва за Берлін... Великою ціною здобуто перемогу, та подвиг нашого солдата житиме у віках!

Я. АРАНОВИЧ,
ветеран війни і праці.

Лохвиця
Полтавської області.

Я протестую!

■ РЕЗОНАНС

Ознайомившись із статтею народного депутата України, доктора історичних наук, професора Петра Толочка «Єдність України і проблема федералізму» («Голос України» за 18 січня 2006 року), вирішив висловити свою думку у формі рішучого протесту.

Пан Петро починає власне оригінальне обгрунтування доцільності введення федеративного адміністративно-територіального устрою екскурсом в історію України. Піддати сумніву історичні факти, викладені автором, не можна, але він робить висновок про необхідність надання російській мові статусу другої державної. І це обгрунтовується тим, що, мовляв, на Україні проживає 8,5 млн. осіб, «які вважають себе росіянами». Вибачте, невже така кількість людей є саме тою «критичною масою», за наявності якої тій чи іншій мові національної меншості має надаватися статус державної? Чому, приміром, мова кримських татар має бути позбавлена такого статусу? За логікою автора, необхідно надати статус державної мовам усіх національних меншин.

Значна російськомовність населення нашої держави не є чимось природним — це негативна сторона історичної спадщини України. Замість того щоб зміцнювати українську мову, автор пропонує, навпаки, закріпити російську і цим самим загальмувати подальше зміцнення самоідентичності нації українців. Але ж, шановні, покажіть, у чому російська мова ущемлена! Більше половини газет російськомовні, а на будь-яких книжкових ринках — 80% книг і журналів також російською мовою. Існують різні російськомовні телевізійні канали й телепередачі. Цього мало?..

Петро Толочко, аналізуючи релігійну відмінність між різними регіонами України, робить також оригінальний висновок про існування «чотирьох різних Україн»! Навіть зі своїми «власними історіями, релігійною належністю, традиціями»! Однак пан Толочко забуває, що ці «відмінності» мають відносний характер. Немає чотирьох українських мов, немає чотирьох українських культур, а є лише незначні відмінності. Що стосується політичної спрямованості, то ці відмінності — суттєвого характеру, але вони мають бути подолані розумною політичною діяльністю керівних кіл нашої держави. Толочко пропонує утворення федеративних земель з власними парламентами й урядами, що свідчить про його намір забезпечення максимальної відокремленості від центральної влади. Це провокуватиме тривалі політичні війни регіонів з центром за владу.

Переконаний, що це ідея державної зради! Нам сьогодні, як ніколи, необхідно зберегти унітарний устрій неньки України.

Денис ПОГОРЄЛОВ.

Голованівськ,
Кіровоградської області.

Української поштівки не знайдеш

Мене, як і кожного свідомого українця, непокоїть ситуація, що склалася в засобах масової інформації. В такому величезному місті, як Харків, я знайшов лише одну україномовну газету — «Слобідський край». І та виходить невеликим тиражем.

Зі свічкою серед білого дня не знайдеш у магазині української поштівки, не кажучи вже про книги. Наскільки мені відомо, до бібліотек також надходить література переважно російського виробництва. Української преси — як кіт наплакав, а російської —не відчепишся, до того ж — даром.

Складається враження, що йде цілеспрямована робота з русифікації українського народу. Адже по-справжньому рішучих кроків для розв'язання проблеми української мови немає і не видно. А ще французький філософ Шарль Бернар говорив: «Якщо ти не розмовляєш мовою тієї землі, на якій живеш, — ти або завойовник, або гість, або несповна розуму». То хто ж ми є?..

Віктор ГЕРАЩЕНКО.

Коломак
Харківської області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Котик Мурчик, мій голубчик, ти постережи, а я поїм.

Фото Роман БЛИЗНЮКА.

Рівне.

Людина має право

Понад п'ятдесят років тому Генеральна Асамблея ООН ухвалила документ великої історичної ваги — Загальну декларацію прав людини. Вона окреслила, що основні права людини належать кожному від народження. А їх універсальність логічно засвідчує, що вони не мають кордонів. Це був виклик масовим брутальним порушенням прав і свобод людини під час другої світової війни.

Декларація стала взірцем при створенні регіональних документів у галузі прав людини. Зокрема, в 1950 році в рамках Ради Європи було прийнято Європейську конвенцію про захист прав і основних свобод людини, до якої було імплантовано головні положення Загальної декларації.

Україна також не залишилась осторонь. 17 липня 1997 року вона ратифікувала Конвенцію Ради Європи. Чим підтвердила свою рішучість дотримуватись зобов'язань, узятих на себе при вступі до Ради Європи. Вперше в історії України громадяни отримали реальну можливість скористатися широкими можливостями захисту своїх прав, задекларованими Загальною декларацією прав людини та Європейською конвенцією.

23 грудня 1998 р. Верховна Рада прийняла Закон «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», а у квітні наступного року обрано Уповноваженого. Стаття 5 Конституції України надала інституції Уповноваженого конституційний статус. Сьогодні жодна програма політичних партій, жодна промова державних діячів не обходиться без найвагомішого постулату — захисту прав людини. В Україні активно функціонує більше тисячі неурядових правозахисних організацій, які роблять великий вклад у реалізацію ідей Європейської конвенції.

В. ШУРДУК,
студент Київського університету права НАН України.

Приватний сектор скривдили

Ми з дружиною мешкаємо в приватному будинку. Разом з нами живе сорокалітній син, інвалід дитинства 1 групи. Почувши про дозвіл скористатися «замороженими грошима», я у вересні минулого року в міському ощадбанку оформив погашення заборгованості за комунальні послуги зі знецінених заощаджень, а саме — 48 гривень 16 копійок за вивезення сміття. Мені пощастило: щоб оформити заборгованість, в ощадбанку я простояв півдня. Знайомі на цю операцію витратили кілька днів. Подавши квитанцію до Ясинуватського комбінату комунальних підприємств, ми зраділи, що нікому нічого не винні. Та де там. Буквально за кілька днів квитанцію про сплату нам повернули, мовляв, у постанові уряду відсутні слова «за сміття приватного сектору». Отже, виходить, що одним бублик, а іншим — дірка від бублика.

Микола РЕТОТА,
ветеран праці.

Ясинувата
Донецької області.

Не заслуговуємо такого ставлення

Газета «Голос України» — найчитабельніша, тому ми сподіваємося, що через неї нас нарешті почують вищі ешелони влади. А проблема, що спонукала звернутися до редакції, полягає у вкрай низькому пенсійному забезпеченні інвалідів Великої Вітчизняної війни рядового складу. Адже переважна більшість інвалідів цієї категорії одержує пенсію значно нижче від громадян, що пішли на пенсію нині.

Ще 2004 року ми зверталися до керівника фракції «Наша Україна», нинішнього Президента, з проханням допомогти у розв'язанні проблеми. У своїй відповіді він підтвердив несправедливість наявної ситуації, відзначивши, що «сьогодні для інвалідів пенсія — не кошти для повноцінного життя, а скупа милостиня, тому ми повинні обрати нову владу...».

Звичайно, після таких слів ми були впевнені в реальних кроках з боку держави з поліпшення нашого пенсійного забезпечення. Але цього не сталося. Верховна Рада прийняла Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань соціального захисту військовослужбовців...». У цьому законі передбачається збільшення основної, базової пенсії для інвалідів ВВВ рядового складу шляхом зміни статей 43—44 Закону «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців...».

Президент наклав вето на цей закон. І це зроблено попри те, що базова пенсія для більшості інвалідів війни рядового складу — від 200 до 332 гривень, а з 1 січня 2006 року — до 350 гривень. А надбавки за інвалідність і ордени цю проблему не вирішують.

Виходить, що через 60 років після Великої Вітчизняної війни забули головне. Війна цілилася в кожного, але влучила лише в загиблих і поранених на полях боїв, котрі після лікування в госпіталях залишилися в живих, але з ампутованими кінцівками, контузіями, іншими тяжкими пораненнями. Та попри все ми працювали в народному господарстві не один десяток років, але через свій фізичний стан не обіймали високооплачуваних посад і великих пенсій не заробили.

Ми переконані, що ставлення до нас — показник духовної культури кожного державного діяча. Економити за рахунок пенсій фронтовиків-інвалідів несправедливо і не по-людськи. Ми не заслуговуємо такого ставлення до себе.

З повагою, солдати-фронтовики, інваліди ВВВ І групи Федір ДЄДУШКІН, Борис БОРТНИК, Єгор П'ЯТОВ, Іван РАДЧЕНКО, Дмитро ПШЕНИЧНИЙ, Олександр ЛЕБЕДЄВ.

Київ.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, Майдан Путятинський, 3/65) від 14.02.2006 р. по справі № 3/53 «Б» визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Житомирська сільськогосподарська машинно-технологічна станція», код ЄДРПОУ 30317328, 12452 , с. Кодня Житомирського району Житомирської області, р/р 26000301172604 в УВ ПІБ м. Житомир, МФО 311056.

Ліквідатором призначено Орлецьку Людмилу Григорівну, ліцензія АБ № 116179 від 27.12.2004 р., проживає: м. Житомир, пров.1-й Мар'янівський, 68, тел. 8 (067) 9366751.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 21.02.2006 року по справі № 7/14 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Агростандарт» (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. 40 років Жовтня, 10, кв. 8, код ЄДРПОУ 31847661). Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича, що діє на підставі ліцензії серії АБ № 116256 від 25.01.2005 року (39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 29, кв. 6).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу № 25/312 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Вертикаль» (72312, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. 8 березня, 43; код ЄДРПОУ 31177101). Поточні рахунки 2600340187 в ЗОД АППБ «Аваль», 26002356420001 ЗРУ ЗАТ КБ «Приватбанк». Розпорядник майна арбітражний керуючий Рабушко В. С. (72315, м. Мелітополь, вул. Фучика, 14).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) порушив справу № 08/3944 про банкрутство Канівської автоколони виробничого автотранспортного об'єднання Черкаської облспоживспілки (19000, Черкаська область, м. Канів, вул. Київська, 7 а, код ЄДРПОУ 01739003, розрахунковий рахунок № 26007260105002 в Канівському відділенні ТВБВ АКАБ «Україна», МФО 09354691).

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Ятчука В. А (18000, м. Черкаси, вул. Сєдова, 15, кв. 3).

Претензії кредиторів та заяви сенаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

В оголошенні про визнання банкрутом Приватного Підприємства «КИМ-ТОРС», надрукованому 16.03.2006 р. у № 48 «Голосу України», адресу банкрута слід читати: м. Харків, вул. Зубарева, 27, кв. 159.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушено справу № 5/15-Б-06 про банкрутство Комунально-Житлового підприємства (75560, Херсонська обл., Генічеський р-н, смт. Новоолексіївка, код 31503105, р/р 26003385274001 ХФ КБ «Приватбанк», МФО 352479).

Розпорядником майна призначено Андрющенко Оксану Романівну (73000, м. Херсон, проїзд Військовий, 6, ліцензія АБ 176206).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) ухвалою від 28.02.06 р. в провадженні справи № 10/467/05 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Племзавод ім. Щорса» (код 00486735, Миколаївська обл., Новобузький р-н, с. Софіївка) ввів ліквідаційну процедуру на загальних підставах. Ліквідатор — Компанієць Олексій Миколайович (ліцензія серія АА № 779199 від 19.08.04 р. Адреса: 54000, м. Миколаїв, вул. Архітектора Старова, 4-в, кв. 79). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

11.04.2006 р. на 14-00 Представництво ТБ "Ізумруд" в м. Миколаєві оголошує про проведення аукціону по продажу майна, розташованого в м. Миколаєві по вул. Ульянових, 84-а, яке перебуває в повному господарському віданні Державного Підприємства "Суднобудівний завод ім. 61 комунара", а саме: База МТБ, яка розташована на земельній ділянці, заг. пл. 27,023 Га, оснащена з/к та автомобільними під'їзними коліями.

№ лоту	НАЙМЕНУВАННЯ	Стартова ціна грн (з ПДВ)
1.	Частина бази МТБ, а саме: база ГСМ, разом з технологічним обладнанням, що складається з: будівлі олійнонасосної, літ. Б"'–2; будівлі бензонасосної, літ. З'–1; будівля КИПиА, літ. А"'–1; будівля каналізаційної станції, літ. І–1; будівля мазутонасосної, літ. В"'–2; будівля спиртосховища, літ.Ж"–1; металічний склад, літ. Е"'–1; складів, літ. Д"'–1, Г"'–1, Г"–1; будки, літ. Л"–1, М–1; навісу, літ. К–1; водонапірної станції №14; підземних резервуарів №17 по 25 м куб.–8шт.; наземних резервуарів №8 по 75 м куб.–4шт.; наземних резервуарів №10 по 75 м куб.–20шт.; резервуарів №9 по 400 м куб.–3шт., по 1000 м куб.–1шт.; резервуарів №15 по 400 м куб.–2шт., по 1000 м куб.–2шт.; залізничної колії №28; водоотводної канави; пожежного водойми №13; нафтоловушки №12; огорожі МТБ №№12,13,16,14.	3149280,00
2.	Частина бази МТБ, разом з технологічним обладнанням, що складається з: адміністративно–побутової будівлі, літ. 1У–1; сторожки, літ. Ц–1; складів, літ. Б–1, П–1, О–1, Ж–1, З–1, 1І–1, 1В–1, Д–1,Г–1, Г'–1, К–1, Л–1, М–1, Н–1, С–1, Ш–1, Е–1, 2І'–1, В"–1; складу вугілля; вбиральні, літ. У'–1, №19; вагової з навісом, літ. Ю–1; будівлі автовагової, літ. Ч–1; будівлі ТП–1, літ. Т'–1; будівлі ТП–2, літ. Т"–1; будівлі лісорами, літ. 2У–2; побутових будівель, літ. Т–1, Р–1, Щ–1, М–1; будівлі вагової вагонів; огорожі №№10,14,18,19; автодороги; пожежного резервуару №29; водонапірної башти №34; підкранових колій №24, 24', 25, 26, 27; площадки складу держрезерву; залізничних колій №28; сторожки, літ. И–1, Х–1; будівлі майстерні, літ. Ф–1; прохідної, літ. Ї–1; сараїв, літ. Г'–1, Д'–1, Е'–1, З'–1, И'–1, К'–1, Л'–1, Н'–1, П'–1, Р'–1; будки, літ. Ж–1; навісу, літ. М'–1; прожекторних вишек–6шт; будівлі хімочистки №21, 22; басейнів для води №30, 31, 33.	5657040,00
3.	Частина бази МТБ, що складається з: гаражу разом з технологічним обладнанням, літ. Б"–2, заг.пл. 3644,8 кв. м; адміністративно–побутового корпусу, літ. Б"–3, заг.пл. 1744,9 кв. м; адміністративної будівлі, літ. А–1, заг.пл. 498,8 кв. м, незавершеного будівництва камери фарбування, літ. П"–1, заг.пл. 205,0 кв. м; автозаправки.	2416392,00

З майном можна ознайомиться по місту його знаходження щоденно з 9–00 до 17–00. За додатковою інформацією звертатися по тел.: (80512) 34–60–36 та (8–067) 512–64–19.

Для участі в аукціоні необхідно перерахувати на розрахунковий рахунок Представництва ТБ "Ізумруд" в м. Миколаєві (р/р 26005000376001 в МФ АТ "Укрінбанк" МФО 326580 код 25956722) гарантійний внесок за участь в аукціоні в розмірі 5% від стартової ціни майна та реєстраційний внесок за участь в аукціоні в розмірі 17 (сімнадцяти) гривень.

Заявки на участь в торгах приймаються в робочі дні з 8–00 до 17–00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Морехідна, №14. Прийом заявок закінчується 07.04.2006 р. о 17–00.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної Війни, 3а) постановою від 23.02.2006 р. по справі № 21/81б про банкрутство, Товариство з обмеженою відповідальністю «Мастер» (94300, м. Перевальськ Луганської області, вул. Миру, 3, код ЄДРПОУ № 30938354, р/р 26001301812236 у відділенні ПІБ у м. Алчевськ, МФО 304342) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бойко Тетяну Олександрівну (ліцензія серії АБ № 271675 від 30.01.06 р., що мешкає за адресою: 94000, м. Стаханов Луганської області, вул. Сєрова, буд.134).

УКРАЇНСЬКА АГРАРНА БІРЖА
повідомляє, що **28 березня 2006 р. об 11-00 годині** за адресою:
м. Київ, вул. Саксаганського, 1 відбудеться **комерційний аукціон з продажу скрапленого газу № 80**
(обсяги ІІІ декади березня — І декади квітня 2006 року).
Детальну інформацію про обсяги газу, що будуть виставлені на аукціоні можна отримати на WEB-сторінці УАБ за адресою:
http://www.uame.com.ua/energo,
або за телефонами **(044) 289-50-48, 289-54-87**,
e-mail: **exch@uame.com.ua.**
Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з 9-00 до 17-00 години до 27 березня 2006 року включно.

Постановою господарського суду Одеської області (65032, м. Одеса, пр-кт Шевченка, 29) від 02 березня 2006 р. по справі № 2/44-06-1921 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Зернотранс» (м. Одеса, вул. Градоначальницька, 4; р/р 2600231584 в ТОВ «Фінростбанк» в м. Одеса; МФО 328599; код по ЄДРПОУ — 32323291) і розпочато його ліквідаційну процедуру.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу № 25/30/06 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фієста-Інвест» (72312, Запорізька обл., м. Мелітополь, пров. Північний, 2; код ЄДРПОУ 30952179). Поточні рахунки: 26006301281400 філія «Відділення Промінвестбанку в м. Мелітополь», 26004211455001 ЗРУ ЗАТ КБ «Приватбанк», 2600501479001 в АБ «ТАС-Бізнесбанк», 26006109501 Мелітопольська філія АБ «АвтоЗАЗбанк». Розпорядник майна арбітражний керуючий Рабушко В. С. (72315, м. Мелітополь, вул. Фучика, 14). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 02.03.2006 р. по справі № 25/237 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Авток» (72319, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Кірова, 40), код ЄДРПОУ 24519250, р/р 26005130601 в Мелітопольському відділенні АБ «АвтоЗАЗбанку».

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабушко В'ячеслава Степановича (ліц. АА 719883), (72319, м. Мелітополь, вул. Фучика, 14), т. 8 (096) 4114525.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ліквідатор ТОВ «Агро-Іскра»
повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства-банкрута.

На повторні публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно, розташоване за адресою: Запорізька область, Бердянський район, с. Осипенко, вул. Верещагіна, 2:

Лот № 1: Комплекс будівель та споруд стадіону. Початкова ціна продажу 157698,00 грн., без ПДВ.

Склад майна та умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www. bankrot. zp. ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 25 квітня 2006 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 07.02.2006 року порушив провадження по справі № 6/19-29/25 про банкрутство Комунального підприємства «Радехівводоканал», юридична (поштова) адреса: 80200, вул. Зелена, 22, м. Радехів Львівської області, ЄДРПОУ 22421587, р/р 26000711528 у СКБ «Дністер», МФО 325569.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Качмарика Ярослава Михайловича ліцензія серії АБ № 271560 від 18.11.05 р., який проживає: 79000, вул. Садова, 23/20, м. Львів.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. ВВВ, 3а) Ухвалою від 07.03.2006 р. порушено справу № 21/12б про банкрутство Луганського виробництва по домобудуванню дочірнього підприємства відкритого акціонерного товариства «Подряд-Агро» (м. Луганськ, вул. Фрунзе, 121; і. к.21800383, р/р 26025000054980 в ЛФ АКБ «Правекс-Банк», МФО 304579). Розпорядником майна призначено Каратуна Степана Семеновича (ліцензія АА № 779121 від 25.06.2004 р., який мешкає за адресою: 91005, м. Луганськ, 26-й квартал, буд. 29, кв. 33).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Івано-Франківської області від 06.02.2006 р. порушено провадження у справі № Б-7/29 про банкрутство Державного міського підприємства «Калуштеплокомуненерго», розташованого за адресою: 77300, Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Б. Хмельницького, 80 «А» (Код ЄДРПОУ — 22191644), р/р 260005031 в Калуській філії АППБ «АВАЛЬ», МФО 336462.

Розпорядником майна призначено Юрківа Володимира Васильовича (ліцензія АБ № 116120 від 20.12.2004 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Кн. Острозького, 14а) порушено провадження у справі № 10/Б-711 про банкрутство Державного підприємства «Ягільницький кінний завод» (48543, с. Нагірянка, Чортківського району, Тернопільської області, код 00855925, р/р 2600830012886 в ТОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 338017).

Арбітражним керуючим призначено Оленченка Володимира Володимировича (м. Тернопіль, вул. Протасевича, буд. 8, кв. 88, ліцензія серії АБ № 116262 від 27 січня 2005 року, видана Міністерством економіки України).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

В доповнення до оголошення, опублікованого в газеті «Голос України» № 32 від 18.02.2006 р.
Закрите Акціонерне товариство «Внєшторгбанк (Україна)»
повідомляє про доповнення порядку денного загальних зборів акціонерів п. 11. Зміни у складі Ревізійної Комісії.

Ухвалою Господарського суду Черкаської області (бульвар Шевченка, 307 м. Черкаси, 18000) від 09 березня 2006 року порушено провадження по справі № 14/36 про банкрутство Державного підприємства «Сільськогосподарське підприємство «Ягубець» (правонаступника Дослідного господарства ''Ягубець», поштова адреса: 20042, вул. Леніна, с, Ягубець, Христинівського району, Черкаської області, код ЄДРПОУ 00709460, р/р № 260021024 в ЦУВ ЧОД АППБ «Аваль», МФО 354411).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Пилипенко Тетяну Вікторівну (м. Черкаси, вул. Гагаріна, 83, кв. 29, ліцензія Міністерства економіки України від 29.12.2005 р., серія АБ № 271638).

Господарський Суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 02.03.2006 р. по справі № 25/227 визнав банкрутом Приватне підприємство «Ольга» (70632, Запорізька обл., Пологівський район, с. Новофедорівка , вул. Молодіжна, 187; код ЄДРПОУ 03751020) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія — серія АБ № 176124; 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський Суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 02.03.2006 р. по справі № 25/175 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Калініна» (72540, Запорізька обл., Якимівський район, с. Червоноармійське , вул. Калініна, 13; код ЄДРПОУ 31581890) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія — серія АБ № 176124; 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. Луначарського,29) порушено провадження по справі № 10/28 від 27.01.2006 про банкрутство Дочірнього підприємства «Житлово — експлуатаційна контора» ВАТ «Кіровоградбуд» (код 23898400, р/р2600130010221 в КФ АКБ «Укрсоцбанк», 25006, м. Кіровоград, п-т. Університетський, 23, корп. 2).

Розпорядником майна призначено Ковальова В'ячеслава Володимировича (ліцензія АА № 520105 від 10.06.03 р.), адреса м. Кіровоград, 25013, п/с 31, тел. 8-050 250 6477, т. 8-0522 23-29-92.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП «Горлівський хімічний завод», повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи ДП «Горлівський хімічний завод», які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова, 5: 1. Димосос Д-18, 1979р., початкова ціна продажу 19452,51грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 972,63грн. 2. Димосос Д-18, 1979р., початкова ціна продажу - 19452,51грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 972,63грн. 3. Турбогазодувка ТГ - 150, 1989р., початкова ціна продажу - 8837,64грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 441,88грн. 4. Турбогазодувка ТГ - 150 - 1,2, 1985р., початкова ціна продажу - 26322,03грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1316,10грн. 5. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992р., початкова ціна продажу - 969,57грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 48,48грн. 6. Мотоцикл ІЖ 6113, 1992р., початкова ціна продажу - 969,57грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 48,48грн. 7. Насосний агрегат Д-800 57А, 1981р., початкова ціна продажу - 5235,30грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 261,77грн. 8. Насосний агрегат Д-630, 1983р., початкова ціна продажу - 5926,41грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 296,32грн. 9. Насосний агрегат Д-200, 1988р., початкова ціна продажу - 3185,91грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 159,30грн. 10. Верстат точільно - шліфувальний 3Б634, 1981р., початкова ціна продажу - 790,65грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 39,53грн. 11. Верстат вертикально - свердлильний 2Н124, 1986р., початкова ціна продажу - 3669,75грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 183,49грн. 12. Верстат вертикально - свердлильний 2Н124, 1990р., початкова ціна продажу - 4146,03грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 207,30грн. 13. Кран козловий ККт-5, 1993р., початкова ціна продажу - 34032,60грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1701,63грн. 14. Вакуум сушарка типа SPT - 200, 1983р., початкова ціна продажу - 2369,62грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 118,48грн. 15. Терези лабораторно - аналітичні ВЛА - 200г -М, 1980р., початкова ціна продажу - 391,06грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 19,55грн. 16. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1982р., початкова ціна продажу - 891,24грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 44,56грн. 17. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1989р., початкова ціна продажу 891,24грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 44,56грн. 18. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1989р., початкова ціна продажу - 891,24грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 44,56грн. 19. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1989р., початкова ціна продажу - 891,24грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 44,56грн. 20. Терези лабораторні рівноплечі ВЛР - 200г, 1988р., початкова ціна продажу - 891,24грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 44,56грн. 21. Лабораторна центрифуга К -24, 1980р., початкова ціна продажу - 8788,18грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 439,41грн. 22. Універсальний іонометр ЭВ - 74,1979р., початкова ціна продажу - 206,34грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 10,32грн. 23. Електроаспіратор ЭА - 12 Б, 1995р., початкова ціна продажу - 848,57грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 42,43грн. 24. Котел КПЭ - 160, 1990р., початкова ціна продажу - 2599,18грн. без ПДВ, гарантійний внесок -129,96грн. 25. Котел КПЭ - 160, 1989р., початкова ціна продажу - 2599,18грн. без ПДВ, гарантійний внесок -129,96грн. 26. Піч ПЭСМ - 4, 1978р., початкова ціна продажу - 903,13грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 45,16грн. 27. Піч ПЭСМ - 4, 1978р., початкова ціна продажу - 903,13грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 45,16грн. 28. Піч ПЭСМ 4, 1978р., початкова ціна продажу - 903,13грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 45,16грн. 29. Піч ПЭСМ - 4, 1978р., початкова ціна продажу - 903,13грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 45,16грн. 30. Піч ПЭСМ 4, 1978р., початкова ціна продажу - 903,13грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 45,16грн. 31. Шафа пекарська ШЖЭСМ - 2, 1989р., початкова ціна продажу - 920,41грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 46,02грн. 32. Шафа пекарська ШЖЭСМ - 2, 1989р., початкова ціна продажу - 920,41грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 46,02грн. 33. Холодильна шафа 1.12, 1991р., початкова ціна продажу - 1176,43грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 58,82грн. 34. Холодильна шафа, 1978р., початкова ціна продажу - 1074,90грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 53,74грн. 35. Холодильна шафа, 1978р., початкова ціна продажу - 1074,90грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 53,74грн. 36. Пресс гидравличний П63В2, 1980р., початкова ціна продажу - 3756,18грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 187,81грн. 37. Ресивер 3.5 РДВ,1975р., початкова ціна продажу - 1738,73грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 86,94грн. 38. Ресивер 3.5 РДВ,1975р., початкова ціна продажу - 1738,73грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 86,94грн. 39. Автомат наплавочний універсальний А - 580 М, 1988р., початкова ціна продажу - 4071,62грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 203,58грн. 40. Електрична піч ОСД -10, 1980р., початкова ціна продажу - 10601,99грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 530,10грн. 41. Вентилятор радіальний ВЦ 14 - 46 - 8ВК, 1990р., початкова ціна продажу - 7031,09грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 351,55грн. 42. Автомобіль ЗИЛ - 431410, № 05384 ЕВ, 1989р., початкова ціна продажу - 4995,27грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 249,76грн. 43. Автомобіль ЗИЛ - 431410, № 4621 ДОЦ, 1987р., початкова ціна продажу - 5177,84грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 258,89грн. 44. Автомобіль ЗИЛ - 130, № 1621 ДОР, 1986р., початкова ціна продажу - 5105,46грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 255,27грн. 45. Пресс - ножиці С229, 1976р., початкова ціна продажу - 1871,60грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 93,58грн. 46. Токарно - гвинторізний верстат 16У04П, 1975р., початкова ціна продажу - 3894,46грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 194,72грн. 47. Токарно - гвинторізний верстат ИТ -1М, 1993р., початкова ціна продажу - 15534,07грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 776,70грн. 48. Вантажник ЭВП-1,25, 1985р., початкова ціна продажу - 4191,53грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 209,58грн. 49. Автомобіль ЗИЛ -131, № 18-94 ДОР, 1986р., початкова ціна продажу - 3510,41грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 175,52грн. 50. Автомобіль ИЖ - 412, № 02-22 ДОВ, 1993р., початкова ціна продажу - 1380,07грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 69,00грн. 51. Автомобіль М - 2715, № 71-54 ДОМ, 1991р., початкова ціна продажу - 1391,42грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 69,57грн. 52. Автомобіль М - 2715, № 02-28 ЯНЕ, 1994р., початкова ціна продажу - 2089,83грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 104,49грн. 53. Автобус САРЗ - 3280, № 053-80ЕВ, 1992р., початкова ціна продажу - 6541,18грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 327,06грн. 54. Автомобіль ГАЗ 31029, № 017-33 ЕЛ, 1994р., початкова ціна продажу - 4065,14грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 203,26грн. 55. Верстат фрезерний НГФ - 110, 1979р., початкова ціна продажу - 764,85грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 38,24грн. 56. Автомобіль МАЗ-93801, №1027ДЕ, 1981р., початкова ціна продажу - 3721,62грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 186,08грн. 57. Автомобіль КАМАЗ-5320, №25-07ДОФ, 1990р., початкова ціна продажу - 14071,34грн. без ПДВ, гарантійний внесок-703,57грн. 58. Насосний агрегат, 1990р., початкова ціна продажу-979,29грн. без ПДВ, гарантійний внесок-48,96грн. 59. Насос АХ -200-150-500, інв. №0002420036, 1991р., початкова ціна продажу - 5578,55грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 278,93грн. 60. Насос АХ -200-150-500, інв. №0002420037, 1991р., початкова ціна продажу - 5578,55грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 278,93грн. 61. Насос АХ -200-150-500, інв. №0002420027, 1991р., початкова ціна продажу - 5578,55грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 278,93грн. 62. Насос АХ -200-150-500, інв. №0002420109, 1991р., початкова ціна продажу - 5198,11грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 259,91грн. 63. Автомобіль АЗЛК 21412, №0397 ДОВ, 1992р., початкова ціна продажу - 1947,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 97,35грн. 64. Автомобіль ГАЗ 3307, №7810 ДЦГ, 1992р., початкова ціна продажу - 6461,89грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 323,10грн. 65. Автомобіль УАЗ 31512, №3070 ДОД, 1992р., початкова ціна продажу - 3920,38грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 196,02грн. 66. Автомобіль ЗИЛ 130-80, №3962 ДОП, 1984р., початкова ціна продажу - 4860,89грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 243,05грн. 67. Автомобіль ЗИЛ 431412, №2820 ДОФ, 1990р., початкова ціна продажу - 9284,15грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 464,21грн. 68. Автомобіль ЗИЛ 431412, №2490 ДОФ, 1989р., початкова ціна продажу - 6421,56грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 321,08грн. 69. Ємність, інв. №0001431663, 1968р., початкова ціна продажу - 2486,73грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 124,34грн. 70. Ємність, інв. №0001432024, 1952р., початкова ціна продажу - 1736,79грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 86,84грн. 71. Електровантажник ЭВ - 687.28.22, 1998р., початкова ціна продажу - 9240,34грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 462,02грн. 72. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № 0027500064, 0027500153, 0027500176, 0027500187, 0027500105), початкова ціна продажу - 129568,32грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 6478,42грн. 73. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500006, 0027500015, 0027500025, 0027500026, 0027500028), початкова ціна продажу - 142232,20грн. без ПДВ, гарантійний внесок 7111,61грн. 74. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500032, 0027500041, 002750079, 0027500081, 0027500104), початкова ціна продажу - 136163,79грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 6808,19грн. 75. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№0027500140, 0027500154, 0027500165, 0027500190, 0027500196), початкова ціна продажу - 145169,83грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7258,49грн. 76. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500204, 0027500220, 0027500230, 0027500235, 0027500054), початкова ціна продажу - 163431,09грн. без ПДВ, гарантійний внесок 8171,56грн. 77. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№0027500068, 0027500082, 0027500295, 0027500296, 0027500301), початкова ціна продажу - 155092,82грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7754,64грн. 78. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500043, 0027500044, 0027500047, 0027500048, 0027500049), початкова ціна продажу - 158608,06грн. без ПДВ, гарантійний внесок -7930,40грн. 79. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500035, 0027500036, 0027500037, 0027500038, 0027500039), початкова ціна продажу - 160016,86грн. без ПДВ, гарантійний внесок 8000,84грн. 80. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500053, 0027500066, 0027500067, 0027200069, 0027500070), початкова ціна продажу - 156901,43грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7845,07грн. 81. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500071, 0027500073, 0027500083, 0027500109, 0027500173), початкова ціна продажу - 153265,26грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7663,26грн. 82. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500251, 0027500252, 0027500263, 0027500274, 0027500276), початкова ціна продажу - 151581,19грн. без ПДВ, гарантійний внесок 7579,06грн. 83. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500280, 0027500291,0027500292, 0027500293, 0027500294), початкова ціна продажу - 159950,98грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7997,55грн. 84. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. №№ 0027500059, 0027500060, 0027500061, 0027500062, 0027500077), початкова ціна продажу - 145094,93грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 7254,75грн. 85. Вагони цистерни (5 одиниць, інв. № 0027500128, 0027500177, 027500181, 0027500277, 0027500278), початкова ціна продажу - 144704,14грн. без ПДВ, гарантійний внесок 7235,21грн. 86. Вагони цистерни (5 одиниці, інв. №№ 0027500063, 0027500072,0027500112, 0027500440, 0027500030), початкова ціна продажу - 168590,61грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 8429,53грн. 87. Вагон цистерна - інв. № 0027500275, початкова ціна продажу - 30179,60грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1508,98грн. 88. Редуктор Ц2У - 160-31.5 (6 одиниць за списком), початкова ціна продажу - 3053,21грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 152,66грн. 89. Редуктор Ц2У -160-31,5, початкова ціна продажу - 341,43грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 17,07грн. 90. Лебідка ЛМ - 140, початкова ціна продажу - 4287,06грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 214,35грн. 91. Виносний сепаратор, інв. 0001420002, початкова ціна продажу - 5079,27грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 253,96грн. 92. Виносний сепаратор, інв. 0001420003, початкова ціна продажу - 5654,16грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 282,71грн. 93. Виносний сепаратор, інв. 0001420015, початкова ціна продажу - 5079,27грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 253,96грн. 94. Виносний сепаратор, інв. 0001430013, початкова ціна продажу - 7651,40грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 382,57грн. 95. Виносний сепаратор, інв. 0001430193, початкова ціна продажу - 14181,89грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 709,09грн. 96. Виносний сепаратор, інв. 0001430285, початкова ціна продажу - 4849,13грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 242,46грн. 97. Виносний сепаратор, інв. 0001434011, початкова ціна продажу - 6954,67грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 347,73грн. 98. Виносний сепаратор, інв. 0001434014, початкова ціна продажу - 5654,16грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 282,71грн. 99. Виносний сепаратор, інв. 0001434015, початкова ціна продажу - 5193,89грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 259,70грн. 100. Виносний сепаратор, інв. 0001434021, початкова ціна продажу - 7651,40грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 382,57грн. 101. Виносний сепаратор, інв. 0001434022, початкова ціна продажу - 5746,22грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 287,31грн. 102. Повітродувка ВВД-8, інв. №0004100057, початкова ціна продажу - 1854,64грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 92,73грн. 103. Повітродувка ВВД-8, інв. №0004101057, початкова ціна продажу - 1854,64грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 92,73грн. 104. Повітродувка ВВД-8, інв. №0004120293, початкова ціна продажу - 1508,08грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 75,40грн. 105. Насос АХП 20/31Е, інв. №0001411743, початкова ціна продажу - 2644,33грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 132,22грн. 106. Електродвигун АІМР 180М8, початкова ціна продажу - 1911,50грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 95,58грн. 107. Насос АХП 20/31Е, інв. №0009410001, початкова ціна продажу - 2644,33грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 132,22грн. 108. Електродвигун АІМР 160, початкова ціна продажу - 1564,03грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 78,20грн. 109. Ємність ацетонова 56,8 м3, початкова ціна продажу - 55323,25грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2766,16грн. 110. Електродвигун АІР 355S6У3, інв. №0028410010, початкова ціна продажу - 13807,35грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 690,37грн. 111. Електродвигун АІР 355S6У3, інв. №0028410011, початкова ціна продажу - 13807,35грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 690,37грн.

Фіксовані умови конкурсу:

1. При виставлені лотів для продажу сумою більш 100000,00грн., учасник конкурсу повинен надати довідку банку про наявність на його рахунках грошових коштів у розмірі -5 000 000,00грн. річного обороту, а також звіт про фінансові результати (Ф-2), завірений управлінням статистики з позитивними результатами господарської діяльності, що підтверджує данні банківської довідки. (стосовно позицій 72-87)

2. Учасник не повинний мати заборгованості по боргах та зборах, що буде підтверджуватися довідкою з обох організацій (ПФУ та ДПІ).

3. Право власності повинно переходити після повної сплати ціни, визначеної за результатами конкурсу.

4. Демонтаж та вивіз обладнання та матеріалів, здійснюється за рахунок переможця конкурсу.

5. Переможець конкурсу зобов'язаний мати ліцензію на проведення будівельно - монтажних робіт.

6. Переможець конкурсу повинен забезпечити дотримання правил техніки безпеки та санітарно - екологічних норм згідно діючому законодавству України.

7. Переможцю конкурсу передати земельну ділянку міським органам самоуправління з дотриманням всіх умов передачі згідно з законодавством.

8. Переможцю конкурсу забороняється продаж об'єкта на строк розбирання до моменту повного розрахунку за придбаний об'єкт.

9. Вивіз майна з території заводу здійснюється за рахунок Переможця.

10. Учасник повинен бути резидентом України.

11. Переможець конкурсу повинен після укладення договору купівлі-продажу сплатити суму придбаного майна у встановлені строки з урахуванням ПДВ.

12. Переможець конкурсу, який відмовився від підписання протоколу, договору, або в строк не сплатив вартість придбаного майна зобов'язаний сплатити неустойку підприємству - боржнику у розмірі 20% від покупної ціни майна.

13. При нотаріальному посвідченні договору купівлі - продажу витрати несе Переможець конкурсу.

14. Сплату за транспортування та саме транспортування рухомого составу до станції приписки «Байрак» здійснюється за рахунок Переможця. (стосовно позицій 72-87)

15. Інформаційно для покупців - документація для реєстрації вагонів на залізній дорозі не в повному обсязі. (стосовно позицій 72-87)

16. Інформаційно для покупців - в частині рухомого состава маються залишки відходів хімічного виробництва. (стосовно позицій 72-87)

17. Відповідальність за наслідки очищення та витрати за очищення залишків відходів хімічного виробництва покладається на Переможця конкурсу. (стосовно позицій 72-87)

18. Учасники конкурсу повинні мати наявність договору погодженого з Донецьким обласним управлінням Міністерства надзвичайних ситуацій на утилізацію залишків хімічних відходів, які знаходяться у рухомому составі запропонованому до реалізації. (стосовно позицій 72-87)

19. Провести конкурс з продажу активів ДП «Горлівський хімічний завод» після 20 днів з дати публікації інформації про продаж в газеті «Голос України».

З технічною характеристикою майна можна ознайомитись у керуючого санацією.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 20 календарних днів з дати публікації в газеті до 16.00 год. 12 квітня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 20 календарних днів з дати публікації інформації 13 квітня 2006р., Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санації ДП «Горлівський хімічний завод».

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

Згідно рішення Учасників Товариство з обмеженою відповідальністю «Транзит» (код ЄДРПОУ 22101954) ліквідується. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації за адресою: м. Мукачево, вул. Пряшівська бічна, б/н. Телефон для довідок: (03131) 5-44-95.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, Хмельницьке шосе, 7) від 02.03.2006 р. по справі 10/64-05 ТОВ НКТВФ «Метал-ВІ» (ЄДРПОУ 30957906, м. Вінниця, вул. Толстого, 23/4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Міщишина Михайла Олександровича (ліцензія АА № 047756 від 01.10.04 р., 21100, м. Вінниця, вул. Козицького, 36/428.

Представництво «ЛЕВА ГЕРБЕРТ ОТТ КОММАНДІТГЕЗЕЛЬШАФТ», розташоване за адресою: Україна, 03039, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 15-А зареєстроване 20 жовтня 1998 р. Міністерством зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України (реєстраційний номер - ПІ-2244) Ідентифікаційний код 21675995 повідомляє про свою ліквідацію (закриття).

Претензії приймаються за адресою:

Україна, 03039, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 15-А.

Донецький апеляційний господарський суд (83000, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 20.02.2006 р. у справі № 33/64Б скасував постанову Господарського суду Донецької області від 11.01.2006 р. про визнання банкрутом Орендного підприємства «Костянтинівський завод скловиробів імені 13 розстріляних робітників» (Україна, Донецька обл., 85114, Донецька обл., м. Костянтинівка, вул. Шмідта, 3), р/р № 26001306550161 в філії відділення Промінвестбанку м. Костянтинівка, МФО 334550, код ЄДРПОУ 00293189) та відкриття ліквідаційної процедури.

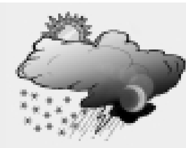
Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) № 233/3б-05/01 від 03.03.2006 р. ТОВ «СВ» (Київська обл., смт. Буча, вул. Кірова, 13, р/р 2600530211601 в Київській філії ВАТ «УБРП», МФО 320995) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор - арбітражний керуючий Дяченко С. В. (Ліцензія № 216945 від 21.04.2005 р.), поштова адреса: 03055, Київ, а/с 149, тел./факс (044) 236-11-17.

Товариство з обмеженою відповідальністю «АТЕК-95», ідентифікаційний код 32559892, повідомляє про ліквідацію підприємства згідно до протокольного рішення власника № 3 від 21.02.2006 року.

Претензії кредиторів приймаються Головою ліквідаційної комісії Скоробагатим Юрієм Леонідовичем протягом двох місяців з дня публікації повідомлення за адресою: 03190, м. Київ, вул. Щербакова, 32/38.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 24 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 54 (3804)

25 березня в Україні без опадів. На дорогах північної частини подекуди ожеледиця. Вітер північно-західний з переходом на південно-східний, 5—12 м/с, на півдні та сході місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 6—11 градусів морозу, вдень 3—8 градусів тепла; у східних, південних областях та в Криму вночі 1—6 градусів морозу, вдень 2—7 градусів тепла. На Закарпатті вночі близько 0, вдень 5—10 градусів тепла.

Коса моя — краса моя

Десятилітня «русалонька» Юля Олексіюк** (на знімку) **на щорічному міському шоу-конкурсі «Коса моя — краса моя», який вже всьоме відбувся у Рівному, завоювала титул «Міс — найдовша коса». А плекала-ростила вона свою дівочу красу під старанною опікою мами Тетяни та бабусі Любові Павлівни змалечку. З дворічного віку не торкалися ножиці Юлеччиної коси!

Сказати, що родинне жіноцтво ставило собі за мету ростити рекорд, було б великим перебільшенням. Навіть не зогледілися, коли руса коса виросла мало не до самісіньких п'ят. Та й сама Юлечка в усій красі побачила своє волосся лише два роки тому, коли її зняли на домашнє відео. Й охнула з приємної несподіванки: «Невже це моє волосся?!» Тоді нарешті зрозуміла, чому на вулиці перехожі зачаровано озираються їй вслід, чому у школі її кличуть «Косичка», а хлопці багатозначно смикають за коси.

Миє Юля своє волосся раз на тиждень. Без допомоги мами і бабусі, зізнається, навряд чи й впоралася б: за ніч воно не встигає висохнути, не кажучи вже про непросту процедуру розчісування. Підживлюють волосся трав'яними бальзамами, розчісують м'якою масажною щіткою. Про ці та багато інших секретів догляду за волоссям можна було довідатися безпосередньо на конкурсі від кожної з його учасниць.

Довжину Юлиного волосся прискіпливо виміряли організатори конкурсу — 139 недосяжних для решти конкурсанток сантиметрів! І подарували дівчинці величезних розмірів блакитного іграшкового ведмедика — кольору захмарної мрії маминого дитинства про довгі коси, яку втілила її донька.

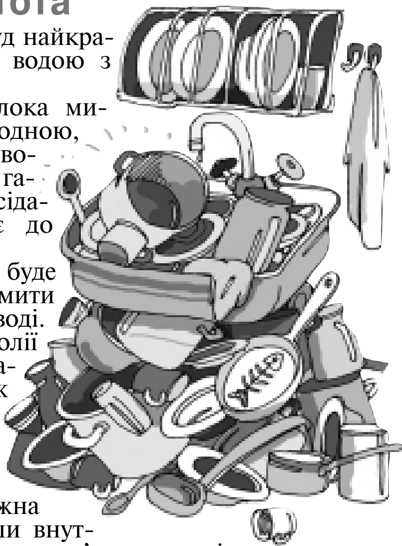
Марія КОРНІЙЧУК, Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото Марії КОРНІЙЧУК.

■ **ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ**

Блиск і чистота

■ Керамічний посуд найкраще мити гарячою водою з питною содою.

■ Пляшки від молока миють спочатку холодною, а потім гарячою водою, бо під дією гарячої води білок зсідається і прилипає до стінок пляшки.

■ Скляний посуд буде прозорим, якщо мити його в підсоленій воді.

■ Пляшки з-під олії добре відмиває кавова гуща, а також тепла вода, в яку додано порошок гірчиці.

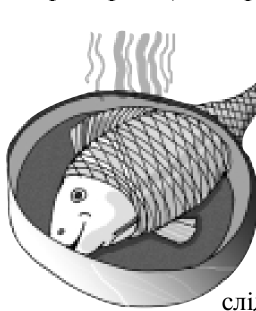
■ Наліт настою чаю або кави можна видалити, протерши внутрішню сторону чашок м'якою ганчіркою з дрібною сіллю, оцтом або содою.

■ Кришталевий посуд від гарячої води тьмяніє. Щоб кришталь блищав, додайте у воду для полоскання трохи оцту.

■ Сито після просівання борошна слід промити холодною водою і просушити.

■ **КУЛІНАРНІ ПРЕМУДРОСТІ**

Готуємо рибку велику і маленьку

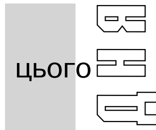
Свіжість риби можна визначити за такими ознаками: зябра червоні, очі прозорі та блискучі, черевце не роздуте, луска гладка.

Заморожена риба швидше розмерзнеться, якщо її покласти в холодну, трохи підсолену воду.

Щоб рибний бульйон не гірчив, у риби треба видалити зябра.

Перед чищенням риби слід, насамперед, зрізати плавці.

Щоб риба під час смаження не розвалювалася, її необхідно посолити за 15—20 хвилин до готування.

ЦЬОГО ДНЯ

24 БЕРЕЗНЯ

■ **1794.** Розпочалося польське повстання під проводом Тадеуша Костюшка. Після його придушення польську державу було ліквідовано (в 1795). ■ **1826.** У Керчі створено історико-археологічний музей. ■ **1881.** Народилась Лідія Карташова, актриса. В 1936-59 рр. працювала в Київському театрі ім. Лесі Українки. ■ **1882.** Німецький учений Р. Кох оголосив про зроблене ним відкриття — збудника туберкульозу ("палички Коха"). Нині відзначається як Всесвітній день боротьби з туберкульозом. ■ **1906.** У Харкові народилася Клавдія Шульженко, співачка. ■ **1946.** У Португалії помер Олександр Альохін, російський шахіст, багаторазовий чемпіон світу.

■ **ДОМАШНІ УЛЮБЛЕНЦІ**

Дитятко і звірятко

Психологи усього світу стверджують, що спілкування дитини з тваринами необхідне для нормального розвитку малюка. Звичайна гра пробуджує безліч позитивних емоцій. Тому діти, що постійно спілкуються з домашніми вихованцями, психічно урівноваженіші. Спілкування з твариною — чудові ліки від депресій, агресивності або неврозів. Але, придбаваючи чотириногого друга, пам'ятайте про деякі обмеження:

1. Не слід заводити собаку або кішку, якщо в дитини алергія на вовну. А ось черепашці чи рибкам ваше маля щиро зрадіє.

2. Треба бути пильними, адже домашні улюбленці можуть приревнувати до вас дитину. І, як наслідок, виявляти щодо малюка агресію. Не залишайте без догляду дитину і звірятко. Тоді ніхто з них не отримає травми.

3. Звертайте особливу увагу на те, як дитина поводиться зі звірятком. Чи проявляє турботу, чи намагається за ним доглядати, вигулювати? Якщо малюк б'є чотириногого друга — порадьтеся з психологом. Мабуть, дитину щось тривожить, про що вона не може вам сказати.

4. Якщо ви вирішили завести собаку, зупиніть свій вибір на декоративних породах. Щеня вівчарки, наприклад, виросте швидше, ніж маля, і перед вами постане запитання: хто кого виховує і хто з ким гуляє — малюк із собакою чи кудлатий друг, що підріс, вигулює вашу дитину?

■ **НА ПРИЙОМІ В ТЕРАПЕВТА**

Як планувати свій день

Знаю, що кожна година в добі «відповідає» за правильну роботу нашого організму. А чи можете порадити, у який час найкраще працювати, лягати спати, займатися спортом?

Інна БОРА.

Запоріжжя.

Відповідає лікар-терапевт Лариса БОЙКО:

Пробудження, як правило, припадає на 6—7 годину ранку. У цей час серце працює швидше, а шлунок готовий поглинати сніданок. Але фізичне навантаження в такий час повинно бути невеликим.

8—9 ранку — небажаний час для пробіжок. У крові мало лейкоцитів і лімфоцитів, тому людина легко піддається інфекційним захворюванням. Натомість кора головного мозку в цей час працює досить активно.

10—11 година — найбільш сприятливий час для максимальних фізичних і психічних навантажень.

Близько полудня сили вичерпуються. В організмі починає вироблятися шлунковий сік, тому 12 година — найкращий час для обіду.

13—14 година — краще відпочити, розслабитися або прогулятися на свіжому повітрі.

15 година — мозок активний, спостерігається висока працездатність.

16 година — пік фізичної і психічної активності.

17 година — гарний час для прогулянок і занять спортом.

Близько 18 години загострюється смак і нюх. Несприятливий час для людей, які страждають на алергійні реакції.

19 година — час вечері. Фахівці помітили, що приблизно о сьомій їжа краще засвоюється організмом. Але не потрібно їсти, якщо не хочеться. У такому випадку трапезу можна на годину перенести.

Після вечері, близько 20 години, необхідно розслабитися: подивитися фільм, послухати музику, почитати улюблену книжку.

З 9 вечора травна система повинна відпочивати. Не спокушайтеся на солодке, борошняне або жирне. Припустимо випити склянку кефіру або чай з лимоном.

22 година — виробляється гормон сну.

23 година — найкращий час для завершення трудового дня і занурення в царство Морфея.

24 година — сили виснажені, і якщо ви все ще не заснули, зростає імовірність появи депресій.

■ **АПТЕКА НА СТОЛІ**

Овочі-цілителі

Зелений пігмент листя — хлорофіл — близький за своєю хімічною природою до пігменту крові — гемоглобіну. Тому, споживаючи зелені овочі, ми забезпечуємо організм «напівфабрикатом» для створення найважливішого компонента крові — гемоглобіну.

Клітковина, що міститься в овочах, необхідна для заповнення об'єму травного тракту і виведення з організму шлаків.

Деякі овочі, такі, як селера і часник, мають тонізуючі властивості.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 044

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1153

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos